

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0414/2005

16. 12. 2005

ZPRÁVA

o období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Výbor pro ústavní záležitosti

Zpravodajové: Andrew Duff a Johannes Voggenhuber

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
DOPIS HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU.....	9
DOPIS VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH.....	10
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI	12
STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU	18
STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ.....	21
STANOVISKO VÝBORU PRO ZEMĚDĚLSTVÍ A ROZVOJ VENKOVA	25
STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ.....	30
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI	33
STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI.....	37
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ.....	40
STANOVISKO EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO A SOCIÁLNÍHO VÝBORU	43
STANOVISKO VÝBORU REGIONŮ	60
POSTUP	69

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii (2005/2146(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Niceskou smlouvu,
- s ohledem na Smlouvu o Ústavě pro Evropu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. ledna 2005 o Smlouvě o Ústavě pro Evropu¹,
- s ohledem na Prohlášení hlav států a předsedů vlád ze dne 18. června 2005 k ratifikaci Smlouvy o Ústavě pro Evropu ze zasedání Evropské rady ve dnech 16. a 17. června 2005,
- s ohledem na smlouvu týkající se přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii,
- s ohledem na stanoviska k období reflexe předložená Výborem regionů dne 13. října 2005² a Evropským hospodářským a sociálním výborem dne 26. října 2005³ na žádost Evropského parlamentu⁴,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro kulturu a vzdělávání, Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0414/2005),

vzhledem k tomu, že

- A. Smlouva o Ústavě pro Evropu byla podepsána hlavami států a předsedy vlád pětadvaceti členských států Evropské unie dne 29. října 2004 a znovu ji potvrdila Evropská rada ve svém prohlášení ze dne 18. června 2005,
- B. Ústava byla navržena Evropským konventem, který ve srovnání s dřívějšími postupy přípravy nových smluv dosáhl vyššího stupně otevřenosti, pluralismu a demokratické legitimacy,
- C. Evropský parlament podpořil ve svém usnesení ze dne 12. ledna 2005 Ústavu více než dvoutřetinovou většinou jako „uspokojivý kompromis a obrovské zlepšení existujících smluv ... [který] poskytne stabilní a trvalý rámec pro budoucí rozvoj Evropské unie, který

¹ Úř. věst. C 247 E, 6.10.2005, s. 88 .

² CdR 250/2005 konec, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku

³ SC/025 – CESE 1249/2005, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku

⁴ P6_PV(2005)09-06, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku

umožní její další rozšiřování a současně zajistí mechanismy pro její změnu, bude-li to nutné“,

- D. cílem reforem, o nichž Smlouva o Ústavě pro Evropu pojednává, je mimo jiné vyřešení dopadů rozšíření Unie ze dne 1. května 2004 a úspěch tohoto a budoucích rozšíření bude ohrožen, nebude-li Ústava ratifikována,
- E. třináct členských států¹, které představují většinu obyvatelstva Unie, od té doby Ústavu ratifikovalo v souladu s ustanoveními jejich ústav, ve Španělsku a Lucembursku pomocí referenda,
- F. ve Francii a Nizozemsku se po referendech pořádaných ve dnech 29. května a 1. června Ústavu nepodařilo ratifikovat, což vedlo k pozastavení ratifikačního procesu ve většině ze zbývajících deseti členských států,
- G. článek 48 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že Ústava nevstoupí v platnost, pokud a dokud nebude ratifikována všemi členskými státy,
- H. Prohlášení 30 přiložené ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu uvádí, že „pokud po dvou letech od podpisu smlouvy o Ústavě pro Evropu tuto smlouvu ratifikovaly čtyři pětiny členských států a jeden nebo více členských států se při její ratifikaci setkala s obtížemi, bude se touto otázkou zabývat Evropská rada“,
- I. je nezbytné respektovat rozhodnutí jak těch členských států a jejich občanů, které Ústavu ratifikovaly, tak i těch, jež ji neratifikovaly, a pečlivě analyzovat důvody negativních výsledků ve Francii a Nizozemí,
- J. hlasy proti se jeví spíše jako vyjádření nesouhlasu se současným stavem Unie než jako konkrétní námitka proti ústavním reformám, ale výsledkem hlasování proti Ústavě je paradoxně zachování současného stavu a znemožnění reformy,
- K. Evropská rada tuto analýzu potvrdila ve svém prohlášení ze dne 18. června 2005, když poukázala na to, že „tyto výsledky nezpochybnují zájem občanů na budování Evropy“, ale že „občané nicméně vyjádřili znepokojení a obavy, které se musí zohlednit“; Evropská rada proto rozhodla o „období pro úvahu [které] umožní v každé z našich zemí širokou diskusi, do níž se zapojí jak občané, občanská společnost, sociální partneři, národní parlamenty, tak i politické strany“; předsedové vlád se shodli na tom, že v prvním pololetí roku 2006 přistoupí „k celkovému hodnocení diskusí v různých členských státech“ a dohodnou se „na pokračování ratifikačního procesu“,
- L. v uvedeném prohlášení předsedové vlád prohlásili, že ratifikační proces může pokračovat, a také se shodli na tom, že původní termín plánovaný pro vstup Ústavy v platnost (1. listopadu 2006) bude posunut,
- M. Evropská rada však nedefinovala jasně, jakým směrem by se období reflexe mělo ubírat, ani nestanovila žádné metody a rámec pro vyvozování závěrů a od té doby se zdá, že jí

---

¹ Itálie, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Německo, Rakousko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko.

chybí politická vůle i schopnost podněcovat a řídit evropský dialog,

- N. skutečnost, že nebylo dosaženo dohody o politických výzvách a rozpočtových prostředcích rozšířené Unie na období 2007–2013 současné a budoucí Unii dále škodí,
- O. období reflexe zahájily diskuse o kontextu spíše než o znění, o otázkách, jako je budoucnost evropského sociálního modelu, vyhlídky evropského hospodářství, rychlost rozšiřování, střednědobý rozpočet a jednotný trh služeb, z nichž všechny byly oblastí velkého zájmu,
- P. Komise zveřejnila svůj příspěvek k období reflexe s cílem obnovit důvěru veřejnosti v Evropskou unii tím, že bude podporovat národní diskuse a iniciativy na místní úrovni, což by ovšem nemělo všem evropským politickým orgánům bránit v tom, aby učinily společné snahy nebo aby v rámci své vedoucí úlohy braly vážně strategický význam Ústavy a politickou skutečnost předpokladů, na nichž spočívá úspěch,
- Q. národní parlamenty podpořily uspořádání řady společných zasedání jejich členů, která spustí, nasměrují a shrnou evropský dialog,¹
1. potvrzuje své přesvědčení, že Niceská smlouva nepředstavuje životaschopný základ pro pokračování evropského integračního procesu;
  2. potvrzuje své odhodlání najít bez zbytečných průtahů ústavní řešení pro budoucnost Evropy, které posílí parlamentní demokracii, transparentnost a právní stát, zakotví základní práva, rozvine občanství a zvýší schopnost rozšířené Unie jednat efektivně na poli domácí i zahraniční politiky; obává se, že bez tohoto ústavního řešení nebude Unie moci očekávat od svých občanů loajalitu, udržovat hybnou sílu integrace či se stát seriózním partnerem pro otázky světové politiky; připomíná svou podporu Smlouvě o Ústavě pro Evropu, která tyto cíle splní; vyzývá také, aby zasedání Evropské rady v červnu 2006 prohlásilo stejný závazek k ústavnímu řešení pro budoucnost Evropy;
  3. zdůrazňuje, že po přistoupení Bulharska a Rumunska už nebude možné Unii dále rozšířit na základě Niceské smlouvy;
  4. připomíná, že politické problémy a institucionální slabiny, které měl Konvent řešit, přetrvávají – a ve skutečnosti se prohloubí – pokud a dokud nevstoupí v platnost reformy obsažené ve Smlouvě o Ústavě pro Evropu;
  5. bere na vědomí, že mnoho vyjádřených obav se týká spíše obecných a specifických problémů v kontextu než samotného znění; domnívá se, že pokud bude dosaženo pokroku v těchto otázkách, bude snadnější nalézt řešení v souvislosti se zněním;
  6. brání se návrhům vytvořit v průběhu ústavního procesu základní skupiny některých členských států; odsuzuje všechny návrhy na vytvoření koalicí některých členských států mimo systém EU; připomíná, že rozšířená spolupráce musí přispět k uskutečnění cílů Unie, zachování jejích zájmů a posílení integračního procesu a že musí být stále otevřena všem členským státům; z tohoto hlediska zdůrazňuje, že případný vznik takové spolupráce

---

¹ XXXIV. zasedání konference COSAC, 10.–11. října 2005.

se nesmí uskutečnit v rozporu se snahami, jejichž cílem je dosáhnout bez zbytečného zpoždění evropské ústavy;

7. varuje, že při přijetí strategie založené na selektivním uplatňování Ústavy hrozí narušení konsenzu, který umožnil vytvoření rovnováhy mezi jednotlivými orgány a členskými státy, a tudíž zhoršení krize důvěry;
8. bere na vědomí, že v této fázi existuje pouze omezený počet reforem, které mohou být zavedeny bez změny smluv, nýbrž přezkumem jednatelského řádu nebo interinstitucionální dohody – jako například transparentnost vytváření zákonů v Radě, zavedení formy občanské iniciativy, zdokonalení postupu výborů, plné využití přechodných ustanovení v oblasti spravedlnosti a vnitřních záležitostí a přísnější dohled každého národního parlamentu nad vládním spravováním záležitostí EU;
9. navrhuje využít současné období reflexe k oživení ústavního projektu na základě rozsáhlé veřejné diskuse o budoucnosti evropské integrace; domnívá se, že tento evropský dialog, jehož výsledky by neměly být předem odsuzovány, by měl vyjasnit a prohloubit konsenzus v otázkách Ústavy a vést současně i k jeho demokratizaci a měl by reagovat na kritiku a najít řešení v případech, kdy nebyla splněna očekávání;
10. vítá počátky široké diskuse o směřování politiky Unie, ale zdůrazňuje, že musí probíhat v kontextu překonávání ústavní krize a že definování směrů politiky na úrovni EU musí být přímo spojeno s pravidly, pravomocemi a postupy orgánů EU, jakož i s pravomocemi, které EU udělily členské státy, a mělo by vymezit otázky, které jsou společné v celé Evropě;
11. navrhuje, aby tento nový dialog, na který by se mělo pohlížet jako na šanci podpořit Evropskou demokracii, proběhl a byl koordinován v celé Unii, aby byl strukturován podle společných témat a v realizovatelných fázích podle schváleného rámce hodnocení a aby byl navržen tak, aby vedl k rozhodujícím politickým volbám;
12. trvá na tom, aby veřejná diskuse probíhala na evropské i národní úrovni; varuje, že úzce zaměřené národní diskuse nepovedou ke změně národních stereotypů a že vnucený dialog bez jakýchkoliv politických cílů bude nejasný, až prázdný, a způsobí tak šíření nespokojenosti mezi evropskými občany;
13. navrhuje, aby Evropský parlament vyzval národní parlamenty k sérii konferencí – „parlamentních fór“ – za účelem povzbudit diskusi a krok za krokem formovat nezbytné politické závěry; vyzve ostatní orgány EU k účasti na těchto fórech;
14. uznává, že pro Evropskou unii a zejména pro Parlament je nanejvýš důležité zabránit dalšímu neúspěchu ústavního procesu; proto se zavazuje sehrávat v evropském dialogu vedoucí úlohu spočívající především v tom, že bude ke každé podstatné otázce řešené Unií vydávat tzv. „Evropské listy“, které by mohly sloužit jako společná evropská osnova národních diskusí a které by společně s příspěvky národních parlamentů měly sloužit jako základ pro debaty vedené na parlamentních fórech;
15. uznává strategický význam toho, aby politické orgány podporovaly aktivní přístup ze strany sdělovacích prostředků (zejména televize, tisku a místního rádia) a aby je využily

za účelem zveřejňování a posilování diskuse;

16. navrhuje, aby se první parlamentní fórum konalo na jaře 2006, tedy před červnovým zasedáním Evropské rady, a aby na něm byly předloženy zprávy parlamentů Francie a Nizozemska o jejich návrzích na pokrok a na základě tohoto usnesení byla projednána struktura evropského dialogu; cílem tohoto fóra je vypracovat komplexní doporučení pro Evropskou radu k tomu, jak by měla Unie postupovat, aby našla východisko z krize;
17. navrhuje, aby první parlamentní fórum vymezilo omezený počet prioritních otázek o budoucnosti Evropy a řízení Unie, které by se měly řešit na dalších fórech a v širší veřejné diskusi, jako např.:
  - (i) Co je cílem evropské integrace?
  - (ii) Jakou roli by měla Evropa sehrávat ve světě?
  - (iii) Jaká je budoucnost evropského sociálního a hospodářského modelu v kontextu globalizace?
  - (iv) Jak definujeme hranice Evropské unie?
  - (v) Jak posilujeme svobodu, bezpečnost a spravedlnost?
18. domnívá se, že plodná diskuse o těchto základních tématech přinese nové vyhlídky pro evropskou integraci a připraví živnou půdu pro reformu společných politik v oblastech, v nichž panují rozpory;
19. dále se domnívá, že evropský dialog ústavní krizi překoná pouze tehdy, zapojí-li se do něj nejen všechny orgány EU, ale i národní a regionální parlamenty, místní samosprávy, politické strany, sociální partneři, občanská společnost akademická obec a sdělovací prostředky; v tomto ohledu přisuzuje zvláštní význam praktickým podnětům z Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů;
20. požaduje, aby členské státy s pomocí Komise pořádaly širokou řadu veřejných setkání a debat ve sdělovacích prostředcích o budoucnosti Evropy - „fóra občanů“ - na národní, regionální a místní úrovni, v nichž by se diskutovalo o společně dohodnutých tématech; naléhavě žádá sociální partnery a organizace z řad občanské společnosti, aby se do těchto debat zapojili;
21. očekává, že politické strany budou ve svých vnitrostranických diskusích i při volebních kampaních klást mnohem větší důraz na evropský rozměr;
22. přivítal by petice občanů, které by přispěly k formování těchto debat;
23. naléhavě žádá Unii, aby přikládala mnohem větší význam kulturní a vzdělávací politice a uplatnila tak frázi z Ústavy „jednota v rozdílnosti“;

24. upozorňuje na to, že evropský dialog neproběhne bez adekvátních finančních prostředků a znovu opakuje svůj rozpočtový návrh na zvýšení prostředků pro program PRINCE, v tomto ohledu naléhavě žádá o rychlé urovnání finančního výhledu Unie na období 2007–2013;
25. navrhuje, aby závěry období reflexe byly vypracovány nejpozději ve druhé polovině roku 2007 a aby v tomto období bylo jasně rozhodnuto o dalším postupu s Ústavou;
26. bere na vědomí, že se Unii teoreticky nabízí řada možností, a to úplné upuštění od ústavního projektu, pokračování v ratifikaci nepozměněného současného znění, snaha o objasnění či dodatky k současnému znění, přepracování nebo pozměnění současného znění s cílem jeho zlepšení nebo jeho kompletní přepsání;
27. domnívá se, že za kladný výsledek období reflexe by se považovalo to, kdyby stávající znění bylo zachováno, ačkoliv k tomu by mohlo dojít pouze za předpokladu, že by bylo doplněno o významná opatření, která by ujistila a přesvědčila veřejnost;
28. vyzývá členy Evropské rady, aby převzali individuální i kolektivní odpovědnost za vstup Ústavy pro Evropu v platnost; trvá na tom, aby více sjednotili obsah i načasování národních kampaní a předkládali občanům důkazy o jejich politické vůli a vzájemné solidaritě;
29. bere v úvahu „plán D pro demokracii, dialog a diskusi“ (KOM(2005)0494), ale vyzývá Komisi, aby neuplatňovala pouze svou komunikační strategii, ale projevila i svůj závazek pomoci Unii vymanit se z jejích současných ústavních potíží;
30. podtrhuje, že Rumunsko a Bularsko musí být zapojeny do všech výše uvedených činností;
31. vyzývá všechna sdružení a organizace občanské společnosti, aby vstup Ústavy v platnost zahrnuly mezi své priority pro diskuse a debaty;
32. v každém případě vyžaduje, aby bylo vynaloženo veškeré úsilí k zajištění vstupu Ústavy v platnost v průběhu roku 2009;
33. pověřuje svůj Výbor pro ústavní záležitosti, aby dohlédl na období reflexe, zejména pokud jde o přípravu parlamentních fór, vypracování pracovních dokumentů („Evropských listů“), shrnutí institucionálních diskusí a diskusí občanů, závěry a návrhy činnosti, která z nich může vyplynout;
34. v tomto duchu žádá Výbor pro ústavní záležitosti, aby úzce spolupracoval se všemi ostatními výbory, které mají přímý zájem na přípravě parlamentních fór a vypracování pracovních dokumentů pro tato fóra;
35. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení členům Evropské Rady, Rady, Komise, národních a regionálních parlamentů členských států, Výboru regionů, Evropského hospodářského a sociálního výboru, bývalým členům Evropského konventu a parlamentům a vládám přistupujících a kandidátských zemí.

DOPIS HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU

Dopis ze dne 12. října 2005 od paní Pervenche Berèsové, předsedkyně Hospodářského a měnového výboru, panu Jo Leinenovi, předsedovi Výboru pro ústavní záležitosti

---

D(2005)48745

pan Jo Leinen
předseda Výboru pro ústavní záležitosti

RE: *Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii (INI/2005/2146)*

Vážený pane předsedo,

Váš parlamentní výbor v současnosti pracuje na zprávě z vlastního podnětu o „Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii“ (INI/2005/2146) jejímiž spoluzpravodaji jsou pan Andrew Duff et pan Johannes Voggenhuber. V tomto ohledu jste se obrátil na několi výborů včetně našeho s dotazem, zda mají v úmyslu se na této zprávě podílet a co nejdříve předložit své stanovisko.

Po diskusích s koordinátory našeho výboru bych Vám chtěla oznámit, že jsme se v této fázi rozhodli toto stanovisko nevypracovat, a to s ohledem na velmi krátký termín pro přijetí Vaší zprávy a vzhledem k tomu, že by měla představovat pouze první reflexi týkající se spíše metody než samotného obsahu návrhů, které by v této záležitosti měly a mohly být učiněny. Náš výbor si tedy vyhrazuje možnost angažovat se v rámci případné zprávy, kterou byste mohli vypracovat v této věci a přispět k ní stanoviskem týkajícím se našeho pole působnosti, zejména v souvislosti s procesem Lamfalussy a komitologií.

Tento postoj by mohl být nicméně přehodnocen, pokud se prokáže, že vývoj diskuse ve Vašem výboru povede k tomu, že se budete podrobně zabývat návrhy pro budoucnost.

(Závěrečný pozdrav a podpis)

DOPIS VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH

Dopis ze dne 17. října 2005 od pana Paola Costy, předsedy Výboru pro dopravu a cestovní ruch, panu Jo Leinenovi, předsedovi Výboru pro ústavní záležitosti

---

Překlad

Vážený kolego,

s potěšením se dovídám, že Váš výbor vypracuje zprávu o období úvah, které bylo schváleno poté, co francouzští a nizozemští voliči odmítli návrh Evropské ústavy. Jménem výboru TRAN bych Vám rád sdělil stanovisko výboru ke zprávě, kterou předložili pan Duff a pan Voggenhuber.

Vítáme, že se Parlament ujal vedení této diskuse. Vzhledem k tomu, že členské státy v této věci nejsou zajedno a že Komise k převzetí iniciativy přistupuje váhavě, měl by diskusi zahájit Parlament, který zastupuje národy Evropy. Vítáme v této souvislosti předběžné myšlenky Vašich zpravodajů, které jsou sice ambiciózní, ale zdůrazňují rovněž, že tato diskuse vyžaduje jasnou strukturu a časový plán.

Z hlediska našeho výboru je důležité, aby mohlo utváření konkrétních politik pokračovat a aby bylo pokud možno rozšiřováno. Francouzští a nizozemští občané projeví svůj nesouhlas s návrhem Evropské ústavy, nikoli však s evropskou spoluprací a integrací jako nástroji k řešení společných problémů jako takových.

Evropské instituce musí mezitím vyvíjet snahu o obnovu důvěry veřejnosti v evropský projekt. Zlepšení komunikace je důležité, zejména v boji proti klamným tvrzením, která používají slabí čelní představitelé členských států obviňující ze svých vlastních chyb evropské orgány.

My však více potřebujeme úspěšné kroky v oblastech, které jsou smysluplné pro obyvatele Evropy. Evropské orgány by nyní měly usilovat o splnění svých strategických cílů navzdory skutečnosti, že jsou zatím nuceny používat zastaralé nástroje, jako je smlouva z Nice.

Měli bychom navíc uznat potřebu větší transparentnosti a zjednodušení rozhodovacího procesu ve všech orgánech, které jsou do něj zapojeny, a nutnost pokud možno rozšířit povinnost zodpovídat se občanům přímo, nikoli prostřednictvím národních vlád. Jelikož jsme výborem, který pracuje zejména s postupem spolurozhodování, domníváme se, že jde o prvek návrhu ústavy, který je v případných návrzích budoucí reformy potřeba zachovat.

(závěrečný pozdrav a podpis)

25. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatel: Elmar Brok

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

Proces ratifikace Smlouvy o Ústavě pro Evropu

1. než skončí ratifikace Ústavní smlouvy, varuje před jakýmkoli úplným či částečným prosazováním ustanovení této nové smlouvy, a to s ohledem na její ústavní ambice a na skutečnost, že v zemích, které dosud Ústavní smlouvu neratifikovaly, by to mohlo být vnímáno jako pokus obejít vůli občanů;
2. považuje za stejně neuskutečnitelný jakýkoli pokus znovu projednávat Ústavní smlouvu, neboť ta již představuje nejvyváženější řešení, jakého při jednání na Evropském konventu a následné mezivládní konferenci bylo možno dosáhnout, a také ji již ve skutečnosti ratifikovala více než polovina členských států;
3. vyjadřuje své politování nad nezdarem, s nímž se setkal proces ratifikace ve dvou členských státech; podporuje však názor, že ratifikační proces by měl pokračovat tempem, které si každý členský stát sám stanoví, a že Ústavní smlouvu lze uplatňovat jako celek jedině tehdy, až bude ratifikace dokončena v souladu s novou smlouvou; doporučuje, aby bylo období reflexe neprodleně využito k reakci na problémy, jež se zdají být u samotného jádra neúspěchu ratifikačního procesu ve dvou členských státech, aby mohl být proces vedoucí k ústavní Evropě znovu obnoven;
4. navrhuje, aby souběžně s procesem reflexe Evropský parlament bez prodlení zahájil a koordinoval iniciativu „Evropský občan na prvním místě“ s cílem aktivně reagovat na současné znepokojení a přání evropských občanů týkající se záležitostí Evropské Unie; je toho názoru, že by taková iniciativa umožnila orgánům Evropské unie posílit na evropské

úrovni pozitivní postoj a vyhnout se nebezpečí, že by nacionalistický přístup znovu převládl v evropské diskusi; zdůrazňuje, že k tak rozsáhlé iniciativě je třeba jen politické shody a že je nejen možné, ale i nezbytné vycházet při ní ze stávajících smluv;

5. doporučuje, aby taková iniciativa zahrnovala mimo jiné ujednání, jako jsou:

(a) obecná diskuse o hlavních směrech jednotlivých evropských politik, která by proběhla v Evropském parlamentu počátkem každého roku za účasti všech předsedů vlád či jejich zástupců a evropských komisařů,

(b) rozsáhlé veřejné diskuse v národních parlamentech o evropských iniciativách, které se zvláště dotýkají evropských občanů, jako je bezpečnost obyvatel včetně boje proti terorismu, rozšíření, přistěhovalectví, sociální model atd., nejlépe seskupené do konkrétního „dne evropské diskuse“, který by byl ustaven v každém národním parlamentu, pokud možno ve všech parlamentech zároveň,

(c) větší zapojení evropských činitelů, jako jsou poslanci Evropského parlamentu, komisaři a vysoce postavení úředníci jednotlivých evropských orgánů, do národních/regionálních diskusí, aby lépe vysvětlili, čím se Evropská unie skutečně zabývá, a získali zpětnou vazbu ohledně toho, čeho lze dosáhnout,

(d) vytvoření „národních a evropských občanských fór“ za účelem otevřené diskuse o jakýchkoli aspektech každodenního života v Unii,

(e) před přijetím jakýchkoli důležitých právních předpisů by mělo být provedeno hodnocení určující jejich očekávaný dopad na každodenní život občanů i způsob, kterým tyto právní předpisy zohledňují jejich obavy a přání,

(f) vytvoření „evropského občanského a demokratického prostoru“ na základě Charty základních práv Unie a balíčku právních předpisů, který je zapotřebí pro jeho rozvoj,

(g) bezodkladné přijetí opatření k prohloubení demokracie a otevřenosti evropského rozhodovacího procesu rozhodování prostřednictvím podpory podnětu, který stanoví Ústava za účelem vyhlášení evropských referend, institucionalizací petičního práva, zveřejňováním veškerých rokůvání a hlasování Rady ministrů i umožněním, aby národní parlamenty použily postup varování, pokud by byla ohrožena zásada subsidiarity;

6. připomíná, že je nezbytné přiblížit proces budování Evropy mladým lidem a za tímto účelem navrhuje zavedení povinného předmětu dějin Evropy a fungování orgánů EU na všech školách v EU;

Prozatím co nejvíce využívat stávajících smluv

7. je toho názoru, že období reflexe o procesu ratifikace Ústavní smlouvy, o němž bylo rozhodnuto na Evropské radě v Bruselu ve dnech 16.–17. června 2005, nabízí dobrou příležitost pro další přezkoumání úlohy každého orgánu, jak v oblasti vnější činnosti Unie jako celku, tak v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky; domnívá se, že významných zlepšení, pokud jde o koherenci, viditelnost, otevřenost i účinnost v některých oblastech, lze dosáhnout bez dalšího prodlení na základě stávajících smluv,

které by mohly poskytnout reálnou evropskou přidanou hodnotu;

8. v této souvislosti připomíná, že podle nejnovějšího Eurobarometru existuje ve všech členských státech veřejná podpora (téměř 69 %) pro větší roli Unie v oblasti zahraničních vztahů a že ustanovení nové ústavy v této oblasti nebyla v průběhu ratifikačního procesu zpochybňována; zdůrazňuje tudíž, že společná zahraniční a bezpečnostní politika by také mohla hrát významnou úlohu v podpoře evropského projektu ve veřejném mínění a při představení výhod vyplývajících z příslušných částí Ústavní smlouvy;
9. lituje v této souvislosti, že přestože byla Ústava přijata Evropskou radou, využívají některé členské státy práva veta v důležitých zahraničních záležitostech z důvodů vnitrostátního zájmu; vyzývá proto všechny členské státy, aby jednaly konstruktivně v souladu s duchem Ústavy;
10. zdůrazňuje, že jmenování vysokého představitele/generálního tajemníka Rady zviditelnilo EU na světové scéně, je však toho názoru, že toto zviditelnění nebylo zároveň doprovázeno odpovídajícím zlepšením účinnosti vnější činnosti EU;
11. navrhuje proto zaměřit se v období reflexe přednostně na omezené množství oblastí, které jsou v těsnějším spojení s přáními a obavami evropských občanů a s tím, jakou úlohu má podle jejich očekávání hrát Unie v mezinárodních vztazích, jako jsou například evropská politika sousedství, bezpečnost obyvatel a boj proti terorismu, řízení migrace včetně boje proti nelegálnímu přistěhovalectví a příspěvek Evropské unie ke snížení chudoby a k lepšímu hospodářskému a udržitelnému rozvoji v globalizovaném světě;
12. v tomto ohledu doporučuje Komisi, aby předložila naléhavé návrhy týkající se těchto prioritních oblastí a lépe využila nedozírných možností, které nabízejí politické, obchodní, hospodářské a finanční nástroje a politiky v rámci prvního pilíře stávajících smluv jako celku, a tím vytvořila významnou „měkkou sílu“ spadající do pravomocí Společenství a sloužící cílům Unie v mezinárodních záležitostech;
13. doporučuje v této souvislosti, aby Komise vyvíjela mnohem ucelenější a aktivnější přístup v oblasti vnější činnosti Společenství a rovněž aby lépe využívala své významné role v rámci druhého pilíře stávajících smluv, například rozhodnějším využíváním svého práva podnětu v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, a to se zvláštním zaměřením na otázky, ve kterých evropské veřejné mínění jasně očekává činy;
14. zdůrazňuje, že politický dialog se třetími zeměmi a oblastmi, aktivnější jednání ve vztazích s mezinárodními organizacemi a pružnější a dynamičtější využívání sítě delegací Komise, která je bezpochyby jedním z neúčinnějších a nejlépe informovaných zahraničních útvarů na světě, by v souvislosti s činnostmi v rámci prvního i druhého pilíře mohlo představovat další příležitosti;
15. připomíná v této souvislosti, že ačkoli parlamentní diplomacie nepředstavuje alternativu zavedené mezivládní diplomacie, mohla by hrát mnohem smysluplnější úlohu jako doplňkový nástroj pro vztahy Unie se třetími zeměmi a oblastmi; zdůrazňuje proto svou připravenost využít své sítě více než 30 stálých parlamentních delegací, svých četných delegací *ad hoc* a meziparlamentních konferencí k posílení vnější činnosti Unie i její společné zahraniční a bezpečnostní politiky;

16. je toho názoru, že aniž by se měnil stávající proces rozhodování, lze provést mnoho dalších praktických úprav k posílení koherence součinnosti orgánů a útvarů Unie v oblasti zahraničních věcí, jako jsou například:
- (a) bezvýhradné sdílení informací, zpráv a analýz vypracovaných útvary, delegacemi, zvláštními představiteli, velvyslanectvími atd. Unie a jejích orgánů a členskými státy,
  - (b) konání pravidelných schůzek mezi skupinou komisařů pro vnější vztahy, vysokým představitelem/generálním tajemníkem Rady a delegacemi výborů Evropského parlamentu zabývajících se vnějšími záležitostmi s cílem lépe posoudit a koordinovat strategické priority,
  - (c) konání pravidelných společných schůzek mezi pracovními skupinami Rady a COREPER, Komisí a zpravodaji EP s cílem lépe se vzájemně seznámit se zastávanými stanovisky,
  - (d) zlepšení spolupráce mezi ředitelstvími pro vnější činnosti těchto tří evropských orgánů prostřednictvím pořádání pravidelných pracovních schůzek a výměn na vysoké úrovni (generální ředitelé a ředitelé) a na střední úrovni (vedoucí oddělení a úředníci), včetně rotace a výměny evropských státních zaměstnanců pracujících v oblasti vnějších záležitostí;
  - (e) prohloubení vzájemné součinnosti mezi 127 delegacemi a zastoupeními a jinými orgány a delegacemi EU, ministry zahraničních věcí a velvyslanectvími členských států, evropskými obchodníky a evropskými občany prostřednictvím pořádání pravidelných jednání a setkání, poskytováním praktické pomoci a recipročními výměnami diplomatického personálu členských států a úředníků příslušných orgánů;
17. doporučuje, aby se nadále pragmaticky rozvíjela a budovala evropská bezpečnostní a obranná politika na základě rozhodnutí přijatých Evropskou radou a Radou ministrů, jak se již děje od prohlášení ze St. Malo z roku 1998; sdílí názor, že tato rozhodnutí jsou již pokryta stávajícími smlouvami (zejména čl. 18 odst. 2 a článkem 26 Smlouvy o Evropské unii, na základě kterých jsou předsednictví a vysoký představitel odpovědní za uplatňování rozhodnutí přijatých Radou podle čl. 13 odst. 3), a že je lze tudíž uvést v platnost v předstihu před Ústavní smlouvou, a bude-li to nutné, i bez Ústavní smlouvy, a to za předpokladu, že bude zajištěna nezbytná průhlednost a odpovědnost;
18. navrhuje významně posílit personál i rozpočet Satelitního střediska Evropské unie (EUSC), aby bylo možné lépe naplnit jeho hlavní poslání, totiž všeobecný bezpečnostní dohled a podporu misí petersbergského typu, ověřování smluv, kontrolu šíření zbraní, námořní dozor a sledování životního prostředí (včetně přírodních i člověkem způsobených katastrof);
19. je zejména přesvědčen, že zajištění demokratické odpovědnosti a průhlednosti všech kroků podniknutých Evropskou obrannou agenturou je naléhavou záležitostí, jež nezávisí na vstupu nové smlouvy v platnost; dále je přesvědčen, že zřízení evropských civilních mírových jednotek v souladu s usneseními přijatými Evropským parlamentem při několika dřívějších příležitostech je také uskutečnitelné již nyní;

20. podporuje Radu i členské státy, aby dále zvýšily parlamentní kontrolu evropské bezpečnostní a obranné politiky na vnitrostátní úrovni posílením role národních parlamentů při povolování operací evropské bezpečnostní a obranné politiky a na evropské úrovni tak, že Evropský parlament dostane při kontrole celého rozpočtu společné zahraniční a bezpečnostní politiky významnou úlohu prostřednictvím revize interinstitucionální dohody z roku 1999;
21. opětovně žádá, aby Rada Parlament nejen informovala, nýbrž také jej pravidelně zapojovala do hlavních aspektů a základních rozhodnutí učiněných v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky/evropské bezpečnostní a obranné politiky a konzultovala s ním o těchto věcech;

Přípravná práce na zřízení útvaru pro vnější činnost

22. zdůrazňuje, že vytvoření nového úřadu ministra zahraničních věcí EU a vybudování budoucího útvaru pro vnější činnost (například cestou interinstitucionální dohody *ad hoc*) musí probíhat v souladu s vývojem ratifikačního procesu a být pod dohledem Parlamentu;
23. doporučuje, aby po ustanoveních Ústavní smlouvy následovala soustavná a ustavičná přípravná práce na tomto novém útvaru, aby však k jeho skutečnému vytvoření došlo až po ratifikaci Ústavní smlouvy.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext hodnocení diskuse o Evropské unii
Číslo postupu	2005/2146(INI)
Příslušný výbor	AFCO
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	AFET 7.7.2005
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání	
Navrhovatel Datum jmenování	Elmar Brok 29.8.2005
Předchozí navrhovatel	
Projednání ve výboru	4.10.2005 22.11.2005
Datum přijetí	23.11.2005
Výsledek závěrečného hlasování	+: 54 -: 6 0: 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, André Brie, Elmar Brok, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Toomas Hendrik Ilves, Jelko Kacin, Georgios Karatzaferis, Ioannis Kasoulides, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Cecilia Malmström, Pierre Moscovici, Pasqualina Napoletano, Baroness Nicholson of Winterbourne, Vural Öger, Cem Özdemir, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Paweł Bartłomiej Piskorski, Poul Nyrup Rasmussen, Michel Rocard, Libor Rouček, José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Antonio Tajani, Paavo Väyrynen, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Josef Zieleniec
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Marie Anne Isler Béguin, Tunne Kelam, Jaromír Kohlíček, Alexander Lambsdorff, Janusz Onyszkiewicz, Doris Pack, Aloyzas Sakalas, Pierre Schapira, Inger Segelström, Csaba Sándor Tabajdi, Maria Elena Valenciano Martínez-Orozco, Marcello Vernola
Náhradník (čl. 178 odst. 2) přítomný při závěrečném hlasování	Thomas Wise
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	...

23. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatel: Hannes Swoboda

NÁVRHY

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že nejvhodnějšími kritérii k racionálnímu hodnocení záležitostí, které jsou právě v období reflexe o Smlouvě o Ústavě pro Evropu v popředí, jsou *vyšší účinnost* při podpoře konkurenceschopnosti hospodářství EU a vybavení společnosti EU *mechanismy a nástroji*, které by byly schopné vyrovnat se s výzvami, které přináší globalizace;
2. je toho názoru, že kromě řešení institucionálních otázek by se měl na Evropu zaměřený dialog vedený v členských státech o obsahu politik, jak jsou uvedeny ve Smlouvě o Ústavě pro Evropu, snažit ukázat přínos Společenství, a obzvláště Ústavy, pro evropské občany; navrhuje, aby kromě toho nadcházející předsednictví EU jmenovala vysoce postavené osobnosti s evropskými zkušenostmi, které by podporovaly podrobnou diskusi o účelu Evropské ústavy;
3. domnívá se, že je žádoucí, aby se období reflexe využilo k diskusi s veřejností:
  - o tom, že je nezbytné, aby celoevropské strategie a průmyslové politiky přispívaly k podpoře udržitelné základny pro vytváření nových pracovních míst;
  - o důvodech, proč dobře strukturovaná politika v oblasti výzkumu a inovace může dát čerstvý impuls evropskému průmyslu, zejména pokud jde o malé a střední podniky;
  - o tom, že podle Ústavní smlouvy bude mít energetická politika svůj vlastní právní základ a bude spadat do sdílené pravomoci Unie a členských států;
4. domnívá se, že povědomí veřejnosti o Evropě by se zvýšilo, kdyby byla v celé Evropě na

všech budovách ústřední i místní správy vyvěšena evropská vlajka;

5. doporučuje, aby Evropské společenství financovalo časté tiskové konference a semináře o otázkách EU, které by byly prostředkem k podnícení veřejné diskuse o evropských politikách;
6. je toho názoru, že Ústava zdokonaluje proces rozhodování, pokud jde o politiku v oblasti vesmíru, energetiky a výzkumu, a díky tomu bude Unie hrát významnější roli při vytváření bezpečného a udržitelného prostředí;
7. domnívá se, že k této diskusi by měly přispět intenzivnější kontakty mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty; je toho názoru, že k tomu, aby se rozproutila národní diskuse o hospodářském a sociálním vývoji v Evropě, je třeba najít prostředky, jak dostat Lisabonskou strategii na pořad jednání národních parlamentů;
8. domnívá se, že v zájmu podnícení co nejvyšší účasti veřejnosti v demokratickém procesu by se měly co nejčastěji konat schůze partnerských výborů Evropského parlamentu a národních parlamentů a zástupců politických skupin v Evropském parlamentu a politických stran z národních parlamentů; doporučuje také, aby se odborníci z národních parlamentů seznámili s evropskými nástroji a s jejich používáním;
9. domnívá se, že období reflexe by mělo být využito nejenom k tomu, aby se občanům vysvětlily nové příležitosti, které by Smlouva o Ústavě mohla přinést, ale také k vysvětlení toho, že efektivní působení Unie závisí na těsné a účinné spolupráci mezi Uníí a členskými státy v procesu rozhodování a uplatňování těchto rozhodnutí;
10. podporuje názor, že zavedení Evropských cen pro vynikající mladé vědce (European Excellence Awards) a podpora dalších ocenění, která už existují, významně přispějí k rozvoji výzkumu, inovace a energetické a průmyslové politiky, tj. v oblastech, ve kterých Evropa je – nebo se snaží být – předvojem pokroku.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii		
Číslo postupu	2005/2146(INI)		
Příslušný výbor	AFCO		
Výbor, který zaujal stanovisko Datum oznámení na zasedání	ITRE 7.7.2005		
Užší spolupráce			
Navrhovatel Datum jmenování	Hannes Swoboda 13.09.2005		
Projednáni ve výboru	5.10.2005	11.10.2005	23.11.2005
Datum přijetí	23.11.2005		
Výsledek závěrečného hlasování	pro:	44	
	proti:	1	
	zdrželi se:	0	
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Ivo Belet, Jan Březina, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Joan Calabuig Rull, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, Umberto Guidoni, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein Mintz, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Vincenzo Lavarra, Pia Elda Locatelli, Nils Lundgren, Eluned Morgan, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Umberto Pirilli, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras Roca, Dominique Vlasto		
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Jan Christian Ehler, Satu Hassi, Erna Hennicot-Schoepges, Vittorio Prodi, Hannes Swoboda		
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování			

24. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení rozpravy
o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatel: Vladimír Železný

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. považuje období reflexe za příležitost k zahájení skutečné diskuse o uplatňování zásady subsidiarity a posíleného partnerství v oblasti regionálního rozvoje a k posouzení do jaké míry je tato zásada dodržována při plnění, sledování a hodnocení cílů politiky soudržnosti na období 2007–2013, které jsou nezbytně nutné pro plnohodnotný, vyvážený a trvalý rozvoj ve všech členských státech, zejména v nejchudších oblastech;
2. doporučuje, aby Komise předtím, než vypracuje jakékoli nové návrhy nařízení, které budou mít vliv na hospodářskou, sociální a územní soudržnost členských států, vedla rozsáhlé konzultace s členskými státy, národními parlamenty i dalšími parlamenty v rámci členských států, s regionálními a místními orgány a dalšími relevantními subjekty, s Výborem regionů, sdruženími podnikatelů a odbory, aby nedocházelo ke zbytečně nadměrné regulaci a byla zachována tolik potřebná pružnost při řešení současných a budoucích úkolů politiky soudržnosti;
3. doporučuje, aby do té doby, než bude Smlouva o Ústavě pro Evropu ratifikována všemi členskými státy, Evropský parlament nadále co nejdůrazněji prosazoval změny, které by prováděl v oblasti politiky soudržnosti i bez ohledu na tuto smlouvu, a aby byla důsledně uplatňována zásada právní omezitelnosti při odkazování na rámec obecných a zvláštních ustanovení týkajících se politiky soudržnosti a jednotlivých příjemců podpory v jejím rámci;
4. navrhuje zavést pravidelné konzultace s národními a dalšími parlamenty v členských

státech a s jejich příslušnými výbory, včetně společných slyšení s odborníky, pořádat společné schůze mezi poslanci EP z každého členského státu a jejich protějšky z národních a regionálních parlamentů týkající se evropských zájmů v každém regionu s cílem zlepšit kvalitu legislativního procesu v oblasti politiky soudržnosti na úrovni členských států a na úrovni EU pomocí zhodnocení nákladů a hodnocení dopadů regulace, a zajistit tak, aby byly odpovídajícím způsobem uspokojeny potřeby všech regionů, včetně nejdlehlějších oblastí, ostrovů a řídké osídlených, horských a méně rozvinutých oblastí;

5. připomíná specifický charakter politiky soudržnosti, který je pro evropský model příznačný a odlišuje jej od prosté zóny volného obchodu; uznává, že z tohoto důvodu je za účelem přiblížení Evropské unie a jejích občanů nezbytné, aby se k této politice založené na solidaritě zaujalo jednoznačnější stanovisko na nejnižší úrovni, ve všech regionech a zejména v těch nejméně rozvinutých;
6. vítá iniciativu „plán D“ pro demokracii, dialog a diskusi přijatou komisařkou Wallströmovou s cílem zahájit trvalý dialog o evropských politikách jak na regionální, tak na místní úrovni; dále zdůrazňuje potřebu zapojit evropskou mládež do širší diskuse a podpořit její oddanost „evropské myšlence“;
7. zdůrazňuje v tomto ohledu naprostou nutnost poskytnout dostatečné finanční prostředky na politiku soudržnosti a znovu opakuje, že částka odpovídající 0,41 % HND Společenství je minimální hranicí financování, pod jejíž úrovní by se tato politika mohla neúčinnou, pokud jde o dosahování jejích cílů;
8. vyzývá Komisi, aby předložila přesné a odůvodněné zhodnocení případných dopadů již jistého nebo možného dalšího rozšíření Evropské unie o nové členské státy na regionální politiku;
9. doporučuje využití zvláštních nástrojů, jako je internet, televizní vysílání, reklama a informační semináře na školách a nástrojů zaměřených na mládež, aby se podnítil dialog o evropských politikách na národní, regionální a místní úrovni;
10. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s Výborem regionů prováděla průběžné hodnocení dialogu o budoucnosti Evropy se zvláštním zřetelem k zásadě subsidiarity a proporcionality;
11. upozorňuje na to, že je důležité podpořit přiměřenými finančními prostředky méně rozvinuté regiony, v nichž je velká rezerva růstového potenciálu, takové regiony jsou ve všech členských státech, ale zejména v 10 nových členských státech a také v regionech, v nichž došlo k tzv. „statistickému efektu“ a v přistupujících zemích – Bulharsku a Rumunsku, aby se podařilo navždy odstranit chudobu a prosadit inovativní a alternativní přístupy k dosažení a udržení víceodvětvového regionálního rozvoje a vyváženého růstu v celé EU.
12. poukazuje na překážky, které se vyskytly v procesu ratifikace Smlouvy o Ústavě pro Evropu a zdůrazňuje klíčovou roli, kterou mohou strukturální politiky hrát při obhajování výhod členství v Evropské unii.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení rozpravy o Evropské unii
Číslo postupu	2005/2146 (INI)
Příslušný výbor	AFCO
Výbor požádaný o stanovisko Datum oznámení na zasedání	REGI 7.7.2005
Užší spolupráce	
Navrhovatel Datum jmenování	Vladimír Železný 5.10.2005
Projednání ve výboru	6.10.2005
Datum přijetí	22.11.2005
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 38 proti: 0 zdrželi se: 4
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Adam Jerzy Bielan, Jana Bobošíková, Graham Booth, Bernadette Bourzai, Gerardo Galeote Quecedo, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Konstantinos Hatzidakis, Alain Hutchinson, Carlos José Iturgaiz Angulo, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Francesco Musotto, James Nicholson, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Elisabeth Schroedter, Alyn Smith, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Jan Březina, Ole Christensen, Den Dover, Věra Flasarová, Louis Grech, Mirosław Mariusz Piotrowski, Toomas Savi, László Surján, Nikolaos Vakalis
Náhradník (čl. 178 odst. 2) přítomný při závěrečném hlasování	Cristina Gutiérrez-Cortines

23. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO ZEMĚDĚLSTVÍ A ROZVOJ VENKOVA

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatel: Willem Schuth

STRUČNÉ ODŮVODNĚNÍ

L'ouverture et l'internationalisation croissantes des marchés agricoles auront de fortes répercussions structurelles sur l'agriculture et le développement des espaces ruraux dans l'Union européenne. Ce contexte impose à la Communauté, dans le cadre de la stratégie de Lisbonne, un objectif, qui est essentiel: la préservation, la compétitivité et le renforcement durable du potentiel économique de l'espace rural. Avec la réforme de la PAC, l'UE a franchi une étape importante dans la bonne direction. Avec la réforme, l'intégration des marchés agricoles est considérablement renforcée. Ceci ouvre de nouvelles perspectives de développement, mais comporte aussi des risques pour les exploitations et les marchés, qui ne peuvent s'adapter aussi rapidement. En même temps, les exigences de la société à l'égard de l'agriculture et de la production de denrées alimentaires continuent d'augmenter.

S'agissant du secteur agricole, le Parlement européen a dû se battre longtemps pour obtenir des pouvoirs de codécision. On se félicitera que le projet de Constitution ait repris, telle qu'elle est prévue depuis le traité d'Amsterdam, la codécision dans les domaines de la protection de l'environnement, de la sécurité des produits alimentaires et de la protection des consommateurs. En ce qui concerne la politique agricole, le Conseil des ministres de l'agriculture peut, jusqu'ici, passer outre à l'avis du Parlement européen. Dans ce contexte, le projet de Constitution ouvrait, certes, la perspective d'un gain de légitimation démocratique, en ce sens que toutes les décisions fondamentales de politique agricole devaient être soumises à la codécision. Toutefois, sur de nombreuses questions essentielles parce que concernant les marchés, le projet de Constitution aurait entraîné une détérioration par rapport à la situation actuelle. Sur ces questions, le Conseil devait statuer en l'absence de toute participation du Parlement européen.

La politique agricole commune est une pierre d'angle de l'intégration européenne. Compte tenu de la grande importance que revêt la PAC et de la place prépondérante qu'elle occupe dans le budget de l'UE, il faut garantir aux citoyens européens, dans ce secteur sensible, un

maximum de transparence et de codécision. Dans la perspective de l'architecture future du dispositif institutionnel européen, il faut donc réclamer, pour le PE, la codécision pleine et entière sur toutes les questions de politique agricole, de protection des consommateurs et de sécurité des produits alimentaires.

À cet effet, cependant, il faut que les objectifs de la politique agricole commune soient radicalement redéfinis: à la partie III, l'article III-123 est dépassé et est devenu inacceptable. L'agriculture de l'UE offre aujourd'hui des emplois à dix millions de personnes. Elle est la seule garante d'un développement durable de l'espace agricole, avec lequel elle est indissolublement liée. Aujourd'hui, la PAC est synonyme de production de denrées alimentaires de qualité, axée sur le marché, respectueuse de l'environnement et des ressources, socialement durable et réalisée dans des conditions équitables du point de vue international. La PAC prend en compte l'impératif de bien-être des animaux et comporte l'adoption de mesures destinées à éviter les épizooties.

Le rapporteur pour avis constate que, pour que l'on ait une PAC acceptable par la société, l'actuel projet de Constitution ne suffit pas. Il convient que, comme la commission de l'agriculture l'a déjà demandé dans son avis sur le traité établissant une Constitution pour l'Europe, le Parlement fasse tout pour faire mieux comprendre aux citoyens l'importance de la politique agricole commune, son évolution positive et les avantages qu'elle offre aux consommateurs.

NÁVRHY

Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že se společná zemědělská politika (SZP) musí podílet na dosažení cílů Lisabonské strategie, zejména v oblasti podpory zaměstnanosti, výzkumu a technologií a přispět tak k tomu, aby se evropské hospodářství stalo konkurenceschopnějším a výkonnějším,
2. vyslovuje politování nad tím, že postup spolurozhodování se v souladu se stávající Smlouvou nevztahuje na oblast společné zemědělské politiky (SZP) a požaduje, aby v rámci budoucí smlouvy byla oblast spolurozhodování prioritně rozšířena na záležitosti SZP, zejména za tím účelem, aby se odstranily nedostatky ve Smlouvě o ústavě pro Evropu (čl. III-230 odst. 2 a čl. III-231 odst. 3) týkající se spolurozhodování v odvětví zemědělství;
3. vyslovuje politování nad tím, že otázky, které dosud podléhaly konzultaci s Parlamentem, mohou být nyní rozhodnuty bez účasti Parlamentu; vzhledem k pochybnostem, které má velká část obyvatel o návrhu Ústavy a vzhledem k nutnosti odbourávat demokratický deficit to pokládá za kontraproduktivní;
4. poukazuje na to, že cíle společné zemědělské politiky uvedené v článku III-227 jsou v rozporu s cíly Evropské unie uvedenými v článku I-3; pokládá z tohoto důvodu za nezbytné, aby cíle společné zemědělské politiky byly aktualizovány a tím zohlednily nejnovější vývoj této politiky a zejména její multifunkční úlohu vůči samotným zemědělcům, rozvoji venkova, životnímu prostředí a spotřebitelům a nutnost vytvořit opatření na boj proti nakažlivým nemocem zvířat;
5. pokládá s ohledem na cíle společné zemědělské politiky i nadále za vhodný následující text:

„Cílem společné zemědělské politiky je:

- a. podporovat v Evropské unii multifunkční odvětví zemědělství, které splňuje požadavky ochrany životního prostředí, dobrých životních podmínek zvířat a ochrany krajiny, podporuje biologickou rozmanitost a oceňuje zemědělce za jejich příspěvek k dosažení těchto cílů;
- b. zvýšit produktivitu zemědělství podporou a zodpovědným využíváním technického pokroku, zajištění racionalizace zemědělské výroby a efektivního využití výrobních faktorů;
- c. vytvářet pro obyvatele venkova trvalé perspektivy zejména pomocí politiky rozvoje venkova, rovnocennými podmínkami pro jejich výrobky na trzích Evropské unie a snahou o udržení, zajištění a vytváření pracovních míst na venkově;
- d. stabilizovat trhy a zajišťovat zásobování obyvatelstva vysoce kvalitními a bezpečnými

potravinami, které jsou vyrobeny v rámci přijatelných norem, pokud jde o dobré životní podmínky zvířat, životní prostředí a pracovní podmínky;

e. vyvíjet inovační techniky a novátorské koncepty, které mají za cíl zlepšování kvality výroby potravin, snížení vkladů a výrobních nákladů a využívání zemědělských produktů jako surovin mimo jiné pro obnovitelné zdroje energie.

6. domnívá se, že by tyto cíle měly být v každém případě obsaženy v případně zkrácené Ústavní smlouvě, a to pouze ve formě stanovení cílů, rozdělení pravomocí a hlavních rozhodovacích postupů Evropské unie, přičemž podrobnější ustanovení mohou být obsahem samostatné smlouvy;
7. žádá, aby byla v rámci komunikační strategie Evropské unie přijata opatření s cílem neustále evropskou veřejnost informovat o společné zemědělské politice, zejména v případě nejnovějších reforem, které z ní učiní moderní politiku odpovídající novým cílům Společenství.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext hodnocení diskuse o Evropské unii
Číslo postupu	2005/2146(INI)
Příslušný výbor	AFCO
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	AGRI 7.7.2005
Užší spolupráce	ne
Navrhovatel Datum jmenování	Willem Schuth 13.9.2005
Projednání ve výboru	11.10.2005 23.11.2005
Datum přijetí pozměňovacích návrhů	-
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 20 proti: 3 zdrželi se: --
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Peter Baco, Niels Busk, Giuseppe Castiglione, Joseph Daul, Albert Deß, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Jean-Claude Fruteau, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Diamanto Manolakou, Neil Parish, Willem Schuth, Czesław Adam Siekierski, Jeffrey Titford, Bernard Piotr Wojciechowski, Andrzej Tomasz Zapalowski
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Christa Klaß, Markus Pieper
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	

28. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatelka: Helga Trüpel

NÁVRHY

Výbor pro kulturu a vzdělávání vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. uznává, že Komise a Evropský parlament jsou nositelé evropské myšlenky, a očekává tedy od Komise, že se pevně a jednotně přihlásí k přijetí Smlouvy o ústavě pro Evropu;
2. požaduje, aby diskuse o budoucnosti Evropské unie byla organizována z pohledu mezinárodní geostrategie, a sice tak, aby tato diskuse umožnila přesněji definovat takovou Evropu, jakou by občané v budoucnu chtěli mít;
3. připomíná velký význam účinnější evropské komunikační strategie, jejíž pomocí se Evropská unie a její přidaná hodnota spočívající v přínosu společného evropského postupu lépe vysvětluje a která se intenzivněji snaží o dialog s občany a mezi nimi, přičemž by se mělo využívat akcí na místní úrovni, aby se překonala hradba, která existuje mezi Evropskou unií a občany; zdůrazňuje, že vnímání evropského projektu občankami a občany musí především definovat ti, kteří jsou zodpovědní za jeho provádění na státní úrovni; vkládá velké naděje do Bílé knihy Komise a do programu „Občané pro Evropu“;
4. je toho názoru, že členské státy, regiony a obce musí vzhledem ke své blízkosti k občanům přispět do diskuse o budoucnosti Unie a napomoci tomu, aby Evropská unie byla schopna řešit problémy občanů efektivněji a účinněji;
5. sdílí názor Komise, že úspěch nové komunikační strategie závisí na partnerské spolupráci institucí a každé z vlád členských států; nabízí Komisi svou podporu v duchu usnesení ze dne 12. května 2005 k uplatnění informační a komunikační strategie Evropské unie¹;

---

¹ Přijaté texty P6_TA(2005)0183.

6. považuje však za nutné zdůraznit, že pro to, aby komunikační strategie byla účinná, musí jít ruku v ruce s prováděním politik sociálně, ekologicky a kulturně vyrovnaných na úrovni celé Unie, a navrhuje, aby Komise, Rada a každý členský stát ukázaly, že postupují směrem, jaký si u všech jejich akcí žádají občané, tzn. že se snaží o zachování evropského modelu;
7. žádá o adekvátní finanční vybavení, zjednodušené postupy a kratší lhůty pro přidělování prostředků u informačních programů Unie (mj. PRINCE)) a dalších programů podpory společenským skupinám pracujícím na propagaci evropské myšlenky i v následujícím rozpočtovém roce, aby bylo možno účinně uskutečňovat komunikační strategii; nejnovější šetření Eurostatu, která konstatují klesající důvěru občanů v Unii a její instituce a v politiku, kterou vede, dokazují naléhavou potřebu solidně vybavené informační kampaně;
8. konstatuje, že diskuse o Smlouvě o Ústavě pro Evropu je rovněž diskusí o evropské rozmanitosti hodnot a o identitě; je toho názoru, že k budování evropského povědomí a k přijímání a dalšímu rozvoji evropských kultur významně přispívají programy v rámci kulturní a politické politiky Unie; připomíná proto význam přiměřeného rozpočtu pro kulturu a vzdělávání, a to i v rámci finančních výhledů.
9. doporučuje, aby Komise zavedla kalendář, který by umožnil přijetí evropského projektu ve stejný den ve všech zemích Unie v okamžiku evropských voleb v roce 2009;
10. doporučuje, aby informační a komunikační strategie Evropské unie dala velký prostor opatřením, která by se měla přijmout jednak pro to, aby zprůhlednila diskuse Rady, a občané tak mohli pochopit, jak a kdo přijímá rozhodnutí, jednak pro to, aby se zefektivnilo petiční právo.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
Číslo postupu	2005/2146(INI)
Příslušný výbor	AFCO
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	CULT 7.7.2005
Užší spolupráce	
Navrhovatelka Datum jmenování	Helga Trüpel 23.8.2005
Projednáni ve výboru	3.10.2005
Datum přijetí návrhů	24.11.2005
Výsledek závěrečného hlasování	ano: 13 ne: 2 zdrželi se: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	María Badía i Cutchet, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dičkutė, Milan Gaľa, Erna Hennicot-Schoepges, Luis Herrero-Tejedor, Manolis Mavrommatis, Rolandas Pavilionis, Miguel Portas, Nikolaos Sifunakis, Henri Weber, Thomas Wise
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Giulietto Chiesa, Michael Cramer
Náhradník (čl. 178 odst. 2) přítomný při závěrečném hlasování	Catherine Trautmann

22. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatelka: Maria Berger

NÁVRHY

Výbor pro právní záležitosti vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

Výbor pro právní záležitosti

1. je toho názoru, že předmětem zprávy Výboru pro ústavní záležitosti by neměl být obsah Ústavy, k němuž se již Parlament měl možnost vyjádřit ve svém usnesení ze dne 12. ledna 2005¹, nýbrž způsob veřejné diskuse v Unii v období reflexe;
2. opakuje svůj názor, který již vyjádřil v souvislosti s výše uvedeným usnesením, týkající se aspektů Ústavy, které spadají do oblasti jeho pravomocí;
3. v této souvislosti zdůrazňuje, že v oblastech, které spadají do působnosti Výboru pro právní záležitosti, zejména pokud jde o právní akty a legislativní postupy a strukturu, funkci a přístup k Evropskému soudnímu dvoru, si lze těžko představit, že vynikajícího výsledku, který Ústava nabízí, by bylo možno dosáhnout v jiných souvislostech a jinými prostředky;
4. je toho názoru, že z právního hlediska není možné, aby vstoupila v platnost pouze část I Ústavy, protože by nebyla slučitelná se stávajícími Smlouvami, pokud by nebyly důkladně přepracovány;
5. připomíná, že Ústava je výsledkem obecného konsenzu, na kterém se dohodly parlamenty a vlády všech členských států a všechny orgány Evropské unie;

---

¹ Úř. věst. C 247 E , 6.10.2005, s. 88.

6. zároveň připomíná, že ještě nikdy žádná evropská smlouva nevznikla s takovou mírou transparentnosti a prostřednictvím takového zapojení občanské společnosti, mladých a také správních orgánů na všech úrovních do dialogu, jak tomu bylo v případě Ústavy;
7. připomíná, že situace, v níž se nyní nacházíme, se předpokládala již v prohlášení č. 30 k ratifikaci Smlouvy o Ústavě pro Evropu, kde se uvádí:

„Konference konstatuje, že pokud po dvou letech od podpisu Smlouvy o Ústavě pro Evropu tuto smlouvu ratifikovaly čtyři pětiny členských států a jeden nebo více členských států se při její ratifikaci setkalo s obtížemi, bude se touto otázkou zabývat Evropská rada.“
8. je toho názoru, že Rada předjímala uplatňování dotyčného prohlášení a postavila se k problému tak, že rozhodla stanovit období reflexe, aby bylo možno překonat překážky, přičemž těm členským státům, jež si to přejí, by bylo umožněno pokračovat v ratifikačním procesu;
9. navrhuje, aby cílem tohoto období reflexe bylo obnovit projekt ústavy prostřednictvím široké veřejné diskuse, jež by umožnila objasnit, prohloubit a demokratizovat konsensus o ústavě tím, že navrhne opatření, která by vyřešila potíže, brání přijetí tohoto textu;
10. je přesvědčen, že jedním z cílů období reflexe musí být úvaha nad tím, jak může Evropská unie znovu získat důvěru občanů; je přesvědčen, že k docílení toho je třeba vést diskuse o tom, jak může EU zvýšit svou výkonnost a jak může přispět k řešení skutečných problémů lidí;
11. poukazuje na to, že Evropský parlament ve svém usnesení týkajícím se procesu přistoupení Turecka trval na tom, že přijetí Evropské ústavy je předpokladem každého dalšího rozšíření a že také na úrovni Rady byl přiznán větší význam schopnosti EU přijímat nové členské státy;
12. je toho názoru, že období reflexe a diskuse by mělo sloužit ke konsolidaci vymožeností Ústavy, a nikoliv k oslabení textu Ústavy ;
13. domnívá se, že je třeba využít období reflexe k informování občanů všech věkových, společenských a profesních skupin, a to nejen o Ústavě samotné, ale také o stávajících Smlouvách, které v současné době hrají v Evropské unii zásadní úlohu a které zůstanou v platnosti, nebude-li přijata Ústava;
14. dále považuje za nutné vést v období reflexe mimo jiné s evropskými občany, občanskou společností, sociálními partnery, národními parlamenty, politickými stranami a orgány Unie strukturovaný, interaktivní a cíleně orientovaný dialog; proto navrhuje:
  - a) sestavit seznam otázek a odpovědí jako východisko pro diskuse a průzkumy. Tento seznam bude obsahovat hlavní otázky a odpovědi týkající se Ústavy. Politické strany v členských státech, zástupci občanské společnosti a ostatní zodpovědní činitelé budou na základě tohoto seznamu vést co nejvíce diskusí. Seznam je třeba zveřejnit také na internetových stránkách;

- b) sestavit na základě průzkumu veřejného mínění (EUROBAROMETER) reprezentativní profil názorů občanů, pokud jde o přínos Ústavy a budoucnost Unie;
  - c) vytvořit v každém členském státě tým, jehož úkolem bude tyto diskuse vést a vypracovat zprávu o postojích občanů v daném členském státě; této úlohy by se mohli zhostit poslanci Evropského parlamentu nebo poslanci příslušných národních parlamentů;
  - d) aby se tyto zpravodajové následně sešli na společné evropské konferenci a pokusili se vyvodit z národních diskusí společné závěry;
15. domnívá se, že by měla pokračovat práce na těch částech Smlouvy o Ústavě pro Evropu, které by nepochybně z EU učinily místo příznivější pro občany, a to zejména vzhledem ke zjištění, které ve zvláštní zprávě učinil veřejný ochránce práv, podle něhož se Rada dopustila nesprávného úředního postupu, když vydávala právní předpisy v tajnosti, vyzývá Radu, aby okamžitě vyhověla doporučením veřejného ochránce práv;
16. navrhuje vypracovat studii, jaký dopad na správu, demokracii a transparentnost by měla neexistence Ústavy, a to podle vzoru studie „cena za neexistenci Evropy“, jež byla vypracována v rámci příprav k vytvoření společného evropského vnitřního trhu;
17. je toho názoru, že předmětem diskusí by měla být také otázka, jak je nutno řešit problémy ve Francii a Nizozemsku a jak se lze vypořádat s výsledky tamních lidových hlasování, aniž by došlo ke klamání obyvatel těch obyvatel států EU, které již návrh Ústavy přijaly;
18. vyzývá britské a rakouské předsednictví, aby podle tohoto návrhu zahájila přípravu organizace období reflexe.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
Číslo postupu	2005/2146(INI)
Příslušný výbor	AFCO
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	JURI 7.7.2005
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání	
Navrhovatelka Datum jmenování	Maria Berger 15.9.2005
Předchozí navrhovatel(ka)	
Projednáni ve výboru	5.10.2005
Datum přijetí	22.11.2005
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 12 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Maria Berger, Bert Doorn, Giuseppe Gargani, Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Aloyzas Sakalas, Rainer Wieland, Nicola Zingaretti, Tadeusz Zwiefka
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Nicole Fontaine, Othmar Karas, Marie Panayotopoulos-Cassiotou
Náhradník(cí) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	...

24. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatel: Jean-Marie Cavada

NÁVRHY

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci vyzývá Výbor pro rozpočtovou kontrolu jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje četná zlepšení, kterými Ústava doplňuje existující smlouvy, v oblasti bezpečnosti, svobody a spravedlnosti, a to zejména: ukončení rozdělování politiky do „pilířů“, což by umožnilo sjednocení většiny postupů současného třetího pilíře na úrovni Společenství; rozšíření rozhodování kvalifikovanou většinou; rozšíření pravomoci Soudního dvora; posílení spolurozhodovací legislativní pravomoci Parlamentu; začlenění Europolu do rámce Společenství, zatímco v současnosti je založen na mezivládní úrovni a podléhá pouze velmi nedostatečné demokratické kontrole; začlenění Charty základních práv do textu Ústavy, čímž by se stala právně závaznou; plánované přistoupení Unie k evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod; posílení Eurojustu; možnost vytvořit v budoucnu evropské státní zastupitelství; posílení úlohy národních parlamentů a Evropského parlamentu v oblasti hodnocení;
2. zdůrazňuje strategický význam Parlamentu ve veřejné diskusi o Ústavě a nutnost rozvíjet způsoby komunikace vhodné k zapojení občanů;
3. zdůrazňuje, že tato rozprava má mít široký záběr, mají se do ní zapojit orgány, různí sociální aktéři, politické strany a sdělovací prostředky a musí se opírat o co nejširší propagaci, zejména pak na institucionální úrovni; zdůrazňuje, že se jádrem této debaty musí stát evropský plán na vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti;
4. vítá konání „parlamentních setkání“ mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty ve dnech 17.-18. října 2005 věnovaných soudní a policejní spolupráci

v Evropě; zdůrazňuje, že ukázaly všeobecnou shodu v otázce četných přínosů Ústavy v této oblasti, stejně jako v otázce nutnosti užší spolupráce mezi všemi parlamenty Unie, zejména za účelem posílení demokratické kontroly a účinnosti Eurojustu a Europolu a Eurojustu; v tomto smyslu se domnívá, že je třeba meziparlamentní cykly rozprav pořádat pravidelně;

5. uznává, že ratifikace Ústavy se nyní setkává s velkými obtížemi, které vyžadují zvýšené úsilí vlád a národních parlamentů stejně jako orgánů Unie, které musí poskytnout Unii nástroje, které budou odpovídat úkolům a očekávání občanů, zejména v boji proti trestné činnosti a terorismu, a zároveň zajistí důsledné dodržování základních svobod; domnívá se, že těchto cílů bude lépe dosaženo v rámci Ústavy;
6. považuje za nezbytné vyrovnat demokratický deficit, s nímž se dosud setkává prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, a považuje tedy za naléhavé zcela aktivovat „propojení“, s nimiž počítá:
  - článek 67 Smlouvy o ES, zejména pro nutné zajištění plné pravomoci Soudního dvora a
  - článek 42 Smlouvy o EU ve znění ustanovení, které zavedla Maastrichtská smlouva;
7. připomíná v této souvislosti nedávný postup Soudního dvora v oblasti pravomocí Společenství při určování trestního postihu a rozsudky týkající se vzájemného uznávání soudních rozhodnutí (věc Gözütök) a zásady *ne bis in idem* (věc Pupino);
8. připomíná, že evropská politika v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti vyžaduje ucelené a úplné hodnocení tak, jak stanoví Ústava; připomíná, že se tato témata dotýkají i vnějších akcí Unie, které již svou povahou vyžadují, aby k nim Unie přistupovala jednotně jak na institucionální úrovni, tak na úrovni právních předpisů;
9. považuje za zásadní, aby bylo systematicky přihlíženo k dopadu politik Unie na základní práva a zdůrazňuje naléhavou nutnost vytvoření Agentury pro základní práva, která pomůže orgánům plnit jejich poslání a bude se v tomto ohledu opírat o zásady uvedené v usnesení Parlamentu ze dne 26. května 2005, které bylo přijato většinou hlasů všech poslanců v souladu s článkem 192 Smlouvy o ES; domnívá se zejména, že tato Agentura musí být vytvořena postupem spolurozhodování Parlamentu a Rady a musí být zcela nezávislá; domnívá se, že tato nezávislost musí být zaručena různými prostředky, mj. tím, že na místo ředitele bude jmenována osoba uznávaná pro svou zkušenost v oblasti základních práv, která bude vybrána podle postupu zaručujícího rovnou účast Parlamentu a Rady, a dále tím, že do správní rady budou jmenovány odborně způsobilé a nezávislé osoby.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii		
Číslo postupu	2005/2146(INI)		
Příslušný výbor	AFCO		
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	LIBE 7.7.2005		
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání			
Navrhovatel Datum jmenování	Jean-Marie Cavada 4.10.2005		
Předchozí navrhovatel			
Projednání ve výboru	14.11.2005	23.11.2005	24.11.2005
Datum přijetí	24.11.2005		
Výsledek závěrečného hlasování	+: 27	-: 2	0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Edit Bauer, Johannes Blokland, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Michael Cashman, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Carlos Coelho, Rosa Díez González, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Adeline Hazan, Lívia Járóka, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Edith Mastenbroek, Martine Roure, Inger Segelström, Manfred Weber, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka		
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Gérard Deprez, Genowefa Grabowska, Jeanine Hennis-Plasschaert, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Bill Newton Dunn, Marie-Line Reynaud		
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	Sharon Margaret Bowles, Othmar Karas		
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)			

24. 11. 2005

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
(2005/2146(INI))

Navrhovatelka: Edit Bauer

NÁVRHY

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. poukazuje na prohlášení Evropské rady, na základě kterého v první polovině roku 2006 uskuteční celkové hodnocení národních diskusí a dohodne se na dalším postupu,
- B. vzhledem k tomu, že více než polovina voličů v EU jsou ženy, ačkoliv se politického života účastní jen málo, a že jejich hlasy mohou být rozhodující,
- C. vzhledem k tomu, že plán „D“ Komise znamenající dialog, diskusi a demokracii, má za cíl zahájit novou evropskou diskusi, do níž by nebyly zapojeny pouze evropské a vnitrostátní orgány, ale také celá občanská společnost, jíž jsou ženy důležitou součástí,
- D. vzhledem k tomu, že proces ratifikace a diskusí v členských zemích ukázal, že zejména mladí lidé se zdají být v souvislosti s ústavní smlouvou negativní a méně rozhodní,
  1. souhlasí s odmítnutím vytvoření hlavních skupin určitých členských států v důsledku ústavní krize nebo jako jejího řešení;
  2. zavazuje se, že jako přímo volený orgán zastupující občany Unie ponese za evropský dialog větší odpovědnost – tím spíše, že Evropská rada zanedbala definování metod i cílů;
  3. doporučuje zapojení národních a regionálních parlamentů a ostatních vnitrostátních orgánů, politických stran, zástupců akademické a občanské společnosti, sociálních partnerů a všech občanů, zejména žen a mladých lidí, do období reflexe a domnívá se, že je třeba zaměřit se na všechny zúčastněné strany a povzbuzovat je k účasti na diskusích o budoucnosti Evropy;

4. podporuje vyvážené zastoupení žen a mužů v rozhodovacím procesu orgánů o budoucnosti Evropy a ústavní smlouvy, nejen z důvodu podpory rovnosti pohlaví, ale také ve jménu zastupitelské a participativní demokracie;
5. navrhuje uspořádat pod názvem „parlamentní fóra“ řadu konferencí mezi evropskými a národními poslanci s cílem podpořit diskusi; zdůrazňuje, že ženy by měly být ve všech takových parlamentních fórech rovnocenně zastoupeny;
6. vyzývá členské státy, aby převzaly rozhodující úlohu na vnitrostátní úrovni při vedení celoevropské, interaktivní, strukturované a koordinované diskuse o budoucnosti Evropy a ústavní smlouvě a aby podpořily diskusi také na regionální a místní úrovni;
7. zastává názor, že období reflexe by mělo na jedné straně sloužit k zajištění toho, že občané budou plně informováni nejen o ústavě samotné, ale také o stávajících Smlouvách, a na druhé straně k vysvětlení, rozšíření a demokratizaci shody ohledně Ústavy, a to nalezením řešení stávajících problémů jako je přistěhovalectví, demografie a zaměstnanost. Dále by toto období mělo sloužit k zajištění reprezentativního profilu názorů občanů na základě průzkumů veřejného mínění (Eurobarometr);
8. doporučuje, aby diskuse byla za účasti všech evropských občanů rozšířena o otázky týkající se budoucnosti Evropy a o otázky, které byly jádrem kampaní o referendech, jako například cíl Evropské integrace, úloha Evropy ve světě a budoucnost evropského sociálního a hospodářského modelu;
9. doporučuje, aby byly podporovány ženské nevládní organizace a ženská fóra, s cílem podpořit dialog o ústavní smlouvě, s cílem zajistit, že ženám budou poskytovány jasné informace o tom, jaký vliv by ústavní smlouva měla na každodenní život evropských občanů a jaký by pro ně znamenala přínos;
10. připomíná členským státům, že dialog o budování Evropy nezbytně probíhá za dodržování rovnosti mezi muži a ženami, jakožto základní hodnoty, neboť tato rovnoprávnost je nositelem míru, svobody a společenského pokroku;
11. připomíná, že plnění snu o velké spojené Evropě nelze uskutečňovat pouze na základě shodných ekonomických zájmů, ale také na společných hodnotách evropských občanů, neboť to jsou ty pravé hodnoty, které Evropě poskytnou její vlastní identitu a které jí umožní převzít odpovědnost na světové scéně;
12. trvá na tom, aby každá úvaha o budoucnosti Evropy brala ohled na „jednotu v rozmanitosti“ a na rovnost pohlaví a aby byl podporován boj proti všem formám diskriminace.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii
Číslo postupu	(2005/2146(INI))
Příslušný výbor	AFCO
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	FEMM 7.7.2005
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání	Ne
Navrhovatelka Datum jmenování	Edit Bauer 15.09.2005
Projednáni ve výboru	24.11.2005
Datum přijetí	24.11.2005
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 19 proti: 1 zdrželi se: 2
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Edit Bauer, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Nicole Fontaine, Claire Gibault, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Livia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Christa Prets, Marie-Line Reynaud, Eva-Britt Svensson, Anna Záborská
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Katerina Batzeli, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Anna Hedh, Mary Honeyball, Christa Klauf, Zita Pleštinská
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	Mieczysław Edmund Janowski, Kathy Sinnott

STANOVISKO EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO A SOCIÁLNÍHO VÝBORU

SC/025 – CESE 1249/2005

SC/025
Reflexe: diskuse
o Evropské unii

V Bruselu dne 28. října 2005

STANOVISKO

Evropského hospodářského a sociálního výboru

na téma

„Období reflexe: struktura, témata a rámec pro hodnocení diskuse o Evropské unii“

Exekutivní shrnutí

Jako institucionální forum na evropské úrovni pro poradenství, zastupování, informování a vyjadřování názorů organizované občanské společnosti je Výbor toho názoru, že:

- základní logika a analýzy, které vedly k Ústavní smlouvě, zůstávají stejné,
- je paradoxem, že Ústavní smlouva, která usilovala o odpověď na obavy, které vedly k současné situaci, stále není k dispozici,
- účastnická demokracie, jak je stanoveno Ústavní smlouvou, zůstává základním nástrojem, jak rozšířit demokratickou legitimitu EU,
- společná vize prostřednictvím účastnické demokracie může pomoci dostat integrační proces zpět do správných kolejí,
- instituce Unie a její členské státy by proto měly v současné době začít realizovat účastnickou demokracii, zejména předvídaním příslušných ustanovení Ústavní smlouvy o demokratickém životě Unie,
- Unie musí zachytit představu veřejnosti a musí splnit závazky Lisabonské strategie,

- je třeba zvýšit komunikaci a dialog, ačkoli již bylo v tomto směru dosaženo značného pokroku,
- rozsáhlejší diskuse plánovaná vrchními představiteli států či vlád však v současné době v členských státech chybí a bez takovéto diskuse bude obtížné dosáhnout pokroku,
- hlavní odpovědnost za tyto diskuse v období reflexe nesou členské státy, ačkoli evropské instituce mají důležitou odpovědnost podnítit širší diskusi na evropské úrovni,
- evropské instituce by měly být aktivně zapojeny do diskusí na národní, regionální a místní úrovni a měly by zabezpečit pomoc a podporu při jejich organizování,
- organizace občanské společnosti mohou hrát důležitou podpůrnou roli a měly by proto být zapojeny do skutečného místního, regionálního a národního dialogu.

*

*   *

Stanovisko

Evropského hospodářského a sociálního výboru

na téma

„Období reflexe: struktura, témata a rámec pro hodnocení diskuse o Evropské unii“

Dne 6. září 2005 se Evropský parlament, v souladu s článkem 262 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodl konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

Období reflexe: struktura, témata a rámec pro hodnocení diskuse o Evropské unii

a v souladu s čl. 19 odst. 1 Jednacího řádu se Výbor rozhodl zřídit podvýbor na přípravu prací k tomuto tématu.

Podvýbor Reflexe: diskuse o Evropské unii, jenž byl pověřen přípravou prací Výboru k tomuto tématu, přijal své stanovisko dne 13. října 2005. Zpravodajkou byla **paní Jillian van Turnhout**.

Na svém 421. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. října 2005 (jednání ze dne 26. října 2005), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 130 hlasy pro, 3 hlasy proti a 3 členové se zdrželi hlasování.

*

*   *

1. Základní logika a analýzy zůstávají stejné

- 1.1 Logika a analýzy, které vedly EHSV k přijetí stanoviska ve prospěch Ústavní smlouvy naprostou většinou (28. října 2004)¹, se nezměnily a tudíž se nezměnily ani argumenty a připravená doporučení. Podle názoru Výboru rozmary ratifikačního procesu Ústavní smlouvy skutečně potvrzují oprávněnost pozicí, které Výbor zaujal.
- 1.2 Například výsledky referenda ve Francii a Nizozemsku kromě toho, že členské státy a evropské instituce nebyly schopny informovat o Evropě takové, jaká je, a o tom, jak vytváří kompromisy, svědčí také o propasti mezi občany a projektem sjednocené Evropy. Tato propast se jistě netýká jen těchto dvou zemí a není pouze komunikační a konjunkturální povahy, naopak vytváří pochybnost o povaze kompromisu samotného a následně i o způsobu, jak k němu dospět.
- 1.3 Je užitečné připomenout „jasné vzkazy“, které podle stanoviska Výboru z října 2004 měly být předány občanské společnosti:
- použití nástroje „Konventu“, „krok kupředu v procesu demokratizace budování Evropy“,
  - vytvoření Ústavy jako „revolučního“ kroku v historii budování Evropy,
  - vytvoření demokratičtější Unie, která by uznávala, že zájmy občanů jsou prvořadé při budování Evropy,
  - vytvoření Unie, která by poskytovala lepší ochranu základních práv evropských občanů,
  - vytvoření Unie, která by byla schopná naplnit touhy svých občanů na základě metody Společenství a jeho politik.
- 1.4 Navzdory některým nedostatkům v Ústavní smlouvě, které Výbor rovněž zdůraznil, Výbor důrazně naléhal, aby se evropská občanská společnost spojila ve prospěch úspěšných částí Ústavní smlouvy za účelem překonání těchto nedostatků.
- 1.5 Mezi nedostatky, které Výbor označil, patří následující:
- nedostatek vhodných provozních ustanovení pro provádění zásady účastnické demokracie,
  - absence ustanovení uznávajících roli, kterou hraje organizovaná občanská společnost při provádění zásady subsidiarity,
  - slabá stránka vládnutí EU, pokud jde o hospodářskou politiku a politiku zaměstnanosti a nedostatek pravidel umožňujících konzultovat Evropský

parlament a EHSV v těch oblastech, které se nejvíce týkají zainteresovaných subjektů občanské společnosti.

- 1.6 Podle názoru Výboru jsou všechny tyto postřehy stále trefné a platné. Ve svém stanovisku z října 2004 Výbor výrazně argumentoval nejen ve prospěch ratifikace Ústavní smlouvy, ale také upozornil, že si občané EU musí být vědomi demokratického pokroku dosaženého návrhem Ústavy a jeho výhodami.
- 1.7 Diskuse, které probíhaly kolem ratifikačního procesu, opět dokázaly, že jednou z hlavních výzev, kterým Evropská unie čelí, je otázka, jak zachovat a zabezpečit růst, pracovní místa a prosperitu pro současnou generaci a pro generace budoucí. Jak ukazuje poslední průzkum Eurobarometru (Eurobarometr 63, září 2005), tato otázka je podstatou obav evropských občanů.
- 1.8 Důležitou část odpovědi na tuto výzvu je možné najít v cílech stanovených v Lisabonské strategii, jak bylo dohodnuto vrchními představiteli států a vlád v roce 2000, strategií, která nabízí konkrétní vizi budoucí evropské společnosti.
- 1.9 Je však nutné uznat, že navzdory pěti letům intenzivních diskusí a aktivit na evropské úrovni, jsou zatím výsledky zklamáním a provádění strategie je nedostačující.
- 1.10 „Vedle nesporného pokroku jsou zde nedostatky a zřejmá prodlení“, informovala Evropská rada v březnu 2005. Existuje řada důvodů pro tyto nedostatky a prodlení, avšak většina se shodne na následujících dvou připomínkách:
  - strategie je příliš abstraktní. Nejsou zde patrné důsledky pro občany a podniky. Názor veřejnosti nedělá rozdíl mezi dopady globalizace a dopady politiky EU a národní politiky na jejich životní a pracovní podmínky;
  - strategie zůstává „procesem seshora dolů“. Organizovaná občanská společnost byla příliš málo zapojená. V některých členských státech je tato strategie pro mnoho zainteresovaných subjektů víceméně neznámá. Zdá se, že nedošlo k žádné skutečné konzultaci, a to ani v rámci otevřené metody koordinace výzkumu a vzdělávání.

- 1.11 Evropská rada na svém zasedání v březnu 2005 tedy zejména zdůraznila potřebu, aby občanská společnost učinila příslušné kroky a aktivně se účastnila plnění cílů Lisabonské strategie.
- 1.12 V tomto ohledu je zejména jasné, že budoucnost evropského modelu společnosti, včetně jejího sociálního modelu, který je základní součástí společné identity evropských občanů, s níž se velmi ztotožňují, bude záviset na uskutečňování cílů Lisabonské strategie. Výzva se tedy příliš netýká budoucnosti Ústavní smlouvy, ačkoli je také důležitá, ale vytváření podmínek, které umožní evropským občanům si znovu přisvojit evropský projekt na základě celkově sdílené vize o typu společnosti, který si přejí.
- 1.13 Z tohoto důvodu také Výbor ve svém stanovisku z října 2004 naznačil souvislost mezi Ústavní smlouvou a Lisabonskou strategií a argumentoval, že:

„Lisabonská strategie by měla být prezentována během diskusí, poněvadž přináší představy o budoucnosti pro každého evropského občana: konkurenceschopnost, úplná zaměstnanost, sdílení znalostí; investice do lidského kapitálu; zvyšování, ale také udržování rámce a kvality života prostřednictvím trvale udržitelného rozvoje ...“

2. Návrat do správných kolejí - společná vize prostřednictvím účastnické demokracie

- 2.1 Za účelem zvládnutí výzev, kterým čelí Evropská unie, musí být evropský integrační proces „znovu uzákoněn“ a musí vycházet z nového konceptu demokratické činnosti, jež uděluje rozhodující roli občanské společnosti a jejím zastupitelským institucím.
- 2.2 Z tohoto důvodu je účast občanské společnosti na veřejném rozhodovacím procesu důležitým nástrojem na posílení demokratické legitimacy evropských institucí a evropské činnosti. Je to ještě důležitější nástroj při podporování vzniku společného názoru na účel a směřování „Evropy“, čili nového konsensu, na základě kterého bude možné pokračovat v evropském integračním procesu a definovat a provádět projekt pro Evropu zítřka, který by více reagoval na očekávání občanů.
- 2.3 Instituce Evropské unie a vlády členských států musí podporovat skutečnou kulturu subsidiarity, která bude zahrnovat různé úrovně orgánů, ale také různé složky společnosti, aby bylo možné ukázat evropským občanům, že EU bude působit pouze tam, kde bude jasná přidaná hodnota, a při respektování zásady zlepšování tvorby právních předpisů.
- 2.4 Podle posledních průzkumů Eurobarometru se 53 % dotázaných domnívá, že jejich hlas nemá v Evropské unii žádnou hodnotu. Pouze 38 % si myslelo opak.
- 2.5 Takovéto průzkumy ukazují potřebu vytvořit a používat nástroje, které umožní evropským občanům, aby skutečně cítili, že jsou podstatnou součástí prací na definování projektu rozšířené Evropy, projektu, který by měl mít pravdivý obsah a který by je podnítil k podpoře evropského integračního procesu a ztotožnění se s ním.
- 2.6 V této souvislosti by mělo být zdůrazněno, že demokratická legitimita Evropské unie nespočívá pouze v jasné definici pravomocí a odpovědností jejích institucí. Zahrnuje rovněž, aby:
  - se instituce těšily důvěře veřejnosti a mohly se spolehnout na pevný závazek občanů ve prospěch evropského projektu,
  - aktivní účast občanů v demokratickém životě Evropy byla plně zaručena,
  - a hledaly se charakteristiky vlastní evropskému občanství, které by nebyly pouhým součtem občanství národních².
- 2.7 Podle názoru Výboru je v současné době pozastavený či odložený proces ratifikace Ústavní smlouvy velkou ironií: neexistující Ústava, a zejména ustanovení hlavy VI o demokratickém životě Evropské unie, dále zdůrazňuje nezbytnost Ústavy. Základní výzvou, které Unie čelí, je, jak předat tento základní vzkaz.
- 2.8 Podle názoru Výboru zůstává logika pro ustanovení Ústavy týkající se účastnické demokracie a občanského dialogu zcela platná. Evropské instituce musí proto plně

investovat do logiky Ústavní smlouvy a vytvořit věrohodnou účastnickou demokracii.

- 2.9 Potřeba zvýšit účast je stále naléhavější vzhledem k tomu, že navzdory všemu, co se nedávno stalo, občané EU od ní mnoho očekávají. Stejný průzkum Eurobarometru, citovaný výše, naznačil, že přibližně 60 % občanů Evropské unie je zastáncem zvýšené integrace v rámci Unie (řada jiných průzkumů veřejného mínění dospěla k podobným závěrům). Výsledky rovněž ukázaly, že tváří v tvář naléhavým výzvám, jako je boj proti nezaměstnanosti, chudobě a sociální exkluzi, by evropští občané rádi viděli posílenou roli Unie.
- 2.10 Již v říjnu 2004 Výbor tvrdil, že za účelem překonání nedostatků Ústavy a za účelem zajištění její ratifikace prostřednictvím spojení občanské společnosti by mohlo být přijato několik opatření, která by stavěla na navrhovaném institucionálním rámci a zlepšila ho prostřednictvím provozních opatření. Výbor je zejména toho názoru, že:
- ustanovení o účastnické demokracii by měla být předmětem série sdělení definujících konzultační postupy a roli EHSV,
  - občanská společnost by měla být konzultována, pokud jde o obsah evropského práva definujícího postupy pro provádění iniciativy práva občanů; EHSV by mohl být požádán, aby předložil průzkumné stanovisko k tomuto tématu,
  - zásada účastnické demokracie by měla být uplatňována na všechny klíčové strategie EU za účelem podpory růstu, zaměstnanosti a trvale udržitelného rozvoje.

- 2.11 Tímto způsobem se Výbor snažil přesvědčit vlády a instituce EU o důležité potřebě co nejvíce spojit občanskou společnost a organizace občanské společnosti v duchu Ústavy.
- 2.12 Výbor si všímá, že v současnosti nedochází k „rozsáhlé diskusi“ zamýšlené vrchními představiteli států a vlád v jejich červnovém prohlášení. Výbor se domnívá, že takováto rozsáhlá diskuse by měla být co nejdříve znovu zahájena. Výbor se však také domnívá, že takováto diskuse by byla kontraproduktivní, jestliže by veřejné mínění nebylo nějakým způsobem ujištěno o charakteru evropského integračního procesu a zejména demokratických aspektů tohoto procesu.
- 2.13 Období reflexe dohodnuté vrchními představiteli států a vlád členských států v červnu by mělo být pochopitelně využito ke zvážení možnosti překonání politické a institucionální situace, která nastala kvůli výsledkům referenda ve Francii a Nizozemsku.
- 2.14 Podle názoru Výboru by však období reflexe mělo být především využito k pomoci při vytváření základů společné vize občanů o budoucnosti Evropy, o nové sociální dohodě mezi Unií a jejími občany a o novém konsensu, který by rovněž vytvořil rámec, v němž by se nacházely politiky potřebné pro zajištění růstu, zaměstnanosti a prosperity. V této souvislosti by vlády členských států měly „přinést EU domů“.
- 2.15 Je důležité ukázat, že „účastnická demokracie“ a „občanský dialog“ nejsou prázdné pojmy, ale naopak základní principy, na kterých závisí úspěch politik Evropské unie a tudíž její budoucnost.
- 2.16 Je proto nezbytné co nejvíce zapojit občanskou společnost na národní, regionální a místní úrovni do všech diskusí a debat, povzbudit občany Unie, aby vyjádřili svá konkrétní očekávání, a za tímto účelem vytvořit skutečnou strategii naslouchání a dialogu o politikách Unie a o vizi, kterou mají o společné budoucnosti.
- 2.17 V této souvislosti Výbor pozorně přezkoumá „plán D“ Evropské komise, a to tím pozorněji, čím více je přesvědčen o tom, že dosud nebyla zahájena žádná skutečná diskuse a že rozhodujícími prvky budou metodika, harmonogram a prostředky vybrané pro spuštění této diskuse v každém členském státě, ale také na úrovni Společenství. EHSV vítá opakovaně vyslovené názory místopředsedkyně Margot Wallström, že komunikace je dvoustranný proces a že „Evropa“ musí více naslouchat. Podle názoru Výboru „naslouchat“ neznamená nutně „sledovat“, avšak znamená to „zapojit“ a mělo by to znamenat „porozumět“.

3. Informování o Evropě

- 3.1 Výbor obecněji uvítal objevující se myšlenky, že by se Evropská unie měla vybavit skutečnou komunikační strategií a že by měla upravit a zlepšit své komunikační nástroje. Výbor uvítal zprávu Evropského parlamentu z 26. dubna 2005 o provádění informační a komunikační strategie Evropské unie a dále uvítal přijetí akčního plánu Evropskou komisí dne 20. července 2005 na zlepšení informování o Evropě

prostřednictvím Evropské komise.

- 3.2 Výbor sám přijal a pravidelně revidoval strategický komunikační plán. Dále předsednictvo Výboru v prosinci 2004 schválilo celkový strategický přístup k výzvě „Informování o Evropě“. V obou kontextech Výbor usiloval o zvýšení přemostovací funkce svých členů a organizací, které zastupují. Výbor byl aktivní účastník v tzv. „iniciativě z Wicklow“ z roku 2004, zejména předložil na neformální ministerské schůzce v Amsterdamu strategický dokument „překlenutí propasti“ o tom, jak by organizovaná občanská společnost obecně a Výbor konkrétně měly být plněji zapojeny do komunikačního procesu.
- 3.3 Výbor uvítal žádost Evropské rady z listopadu 2004 adresovanou Evropské komisi o vypracování souvislé komunikační strategie pro Unii. Výbor, v úzké spolupráci s Evropskou komisí, organizuje forum zainteresovaných subjektů o komunikační výzvě navržený, aby bylo umožněno organizacím občanské společnosti přenést své představy do procesu reflexe, který v současnosti probíhá a o kterém by Evropská unie mohla rovněž uvažovat při vypracování své očekávané konzultační bílé knihy o komunikační výzvě.
- 3.4 Výbor, který v dubnu 2005 zorganizoval podobné forum zainteresovaných subjektů, aby se zabýval politickými otázkami trvale udržitelného rozvoje, je připraven a ochoten zorganizovat podobná konzultační a poslechová cvičení o hlavních politických otázkách, čímž se zvýší hlas organizované občanské společnosti a napomůže se „Bruselu“ lépe naslouchat.
- 3.5 V této souvislosti Výbor zdůrazňuje ústřední roli, kterou, jak doufá, bude Evropský parlament hrát i nadále, jakožto první, nejdůležitější prvek demokratického přemostovacího cvičení. Výbor je připraven působit jako partner Evropského parlamentu, jak tomu bylo během období práce Konventu, organizovat slyšení a fora ze své vlastní iniciativy či o těch otázkách, které si Parlament přeje konkrétně konzultovat s organizovanou občanskou společností.
- 3.6 Tyto úvahy vedly Výbor k tomu, aby zdůraznil dvě základní úvahy. Zaprvé, třebaže Výbor vítá zvýšený důraz na komunikační strategie a komunikační nástroje, je třeba připomenout, že každý komunikační přístup může být pouze tak kvalitní jako obsah vzkazu, který obsahuje. Komunikace je tudíž doplňkový mechanismus a nikoli cíl jako takový. Zadruhé, třebaže je Výbor plně zaměřen na dvojitý proces vytváření komunikační strategie na evropské úrovni a rozšiřování komunikačních nástrojů, činnost na úrovni Unie musí být viděna jako doplňková ke komunikačním procesům probíhajícím v rámci členských států. Tato strategie na evropské úrovni je tudíž životně důležitá, ale má daleko k tomu, aby byla dostačující.
- 3.7 V této souvislosti je třeba vyzdvihnout úlohu zastupitelských a poradních institucí na úrovni členských států (zejména národních parlamentů a národních hospodářských a sociálních rad), jakož i na regionální a místní úrovni.

4. Doporučení

Začít realizovat účastnickou demokracii již teď!

- 4.1 Důvody a logika, které vedly Výbor, aby hlasoval ve prospěch Ústavní smlouvy takovouto naprostou většinou, zejména její ustanovení o demokratickém životě Unie, zůstávají stejné. Výbor i nadále pevně věří, že nejlepším způsobem pro zajištění demokratického života Unie je zakotvit tato ustanovení v pevné ústavní dohodě. Současné období nejistoty by však nemělo bránit zainteresovaným subjektům Evropské unie přijímat opatření již nyní a začít realizovat účastnickou demokracii. Všechny instituce Unie by proto měly aktivně uvažovat, jak mohou:
- poskytnout občanům a zastupitelským sdružením příležitost zviditelnit a veřejně si vyměnit názory ve všech oblastech činnosti Unie,
  - udržovat otevřený, transparentní a pravidelný dialog se zastupitelskými sdruženími a občanskou společností,
  - provádět rozsáhlé konzultace s dotýcnými stranami za účelem zajištění, že činnosti Unie jsou souvislé a transparentní.

Evropská komise by dále měla uvažovat o předvídání ustanovení článku I-47 (4) Ústavní smlouvy tím, že bude konzultovat občanskou společnost o obsahu evropských právních předpisů definujících postupy pro provádění iniciativy práva občanů (EHSV by mohl být požádán, aby předložil průzkumné stanovisko k tomuto tématu).

- 4.2 Evropský hospodářský a sociální výbor za sebe znovu potvrzuje své odhodlání hrát důležitou, i když doplňující, roli při zlepšování občanského dialogu nejen prostřednictvím tradičních konzultačních mechanismů, ale také prostřednictvím své přemostovací funkce mezi Evropou a organizovanou občanskou společností. Výbor v tomto ohledu upozorňuje na potřebu svěžího myšlení o způsobech vzájemného působení na organizovanou občanskou společnost. Výbor je připraven, ochoten a schopen působit jako plnoprávný partner ve všech činnostech určených na zlepšování občanského dialogu.

Zachytit lidskou představivost a splnit závazky Lisabonské strategie.

- 4.3 Evropské hospodářské podmínky jsou klíčovým faktorem při určování postoje občanů vůči evropskému integračnímu procesu. Evropský hospodářský a sociální výbor znovu potvrzuje svou podporu Lisabonské strategii, avšak trvá na tom, že Unie a její členské státy se musí snažit dostát svým závazkům. Výbor je přesvědčen, že Lisabonská strategie je nejlepší možnou zárukou budoucí hospodářské prosperity Unie a sociálního, environmentálního a kulturního blahobytu, avšak jednoduše nedokázala zachytit představivost veřejnosti způsobem, kterým to například dokázala kampaň z roku 1992 na vytvoření jednotného trhu. Členské státy musí v této souvislosti přijmout a dodržet své povinnosti. Tato strategie musí být podána méně abstraktně a její cíle (pokud ne její název) se musí stát součástí domácího politického jazyka. Je třeba zapojit občanskou společnost a organizace občanské společnosti.
- 4.4 Evropský hospodářský a sociální výbor bude sám pokračovat v pracích v rámci mandátu, který mu byl přidělen na zasedání Evropské rady ve dnech 22. a 23. března, „vytvořit s hospodářskými a sociálními výbory členských států a jinými partnerskými organizacemi interaktivní síť občanských iniciativ, jejímž cílem je podporovat provádění strategie.“ (Doc. 7619/1/05/ rev. 1 Rada, odstavec 9).

Překlenout propast – zlepšit komunikaci

- 4.5 Výbor důsledně zastává potřebu na zlepšení komunikace mezi Evropskou unií a jejími občany, jejichž jménem má v úmyslu pracovat. Výbor uznává, že v poslední době bylo provedeno mnoho práce na úrovni institucí EU, a to jak jednotlivě, tak kolektivně. Jmenujme alespoň dva nedávné příklady: celkové přepracování internetové stránky Evropského parlamentu a služba „Europe Direct“ Evropské komise. Výbor je nakloněn úzké interinstitucionální spolupráci v oblasti komunikace. Bere na vědomí „plán D“ Komise a také její záměr vydat v blízké budoucnosti bílou knihu. Je plně odhodlán hrát podpůrnou roli, kdekoli bude moci, při překlenování propasti, jak dosvědčuje 7. – 8. listopadu na fóru zainteresovaných subjektů na toto téma.
- 4.6 Výbor se však domnívá, že komunikace může být pouze tak dobrá jako vzkaz, který nese. Výbor se domnívá, při odvolání se na své názory k Lisabonské strategii, že evropské instituce, ale především členské státy, musí dále uvažovat o tom, jak budou informovat o Evropě. Mnohé již bylo řečeno o skončení „hry na viníka“, avšak je jasné, že „Evropa“ je příliš často vnímána jako negativní či defenzivní a že nebylo vynaloženo dostatečné úsilí na „prodaní“ pozitivních aspektů integračního procesu.
- 4.7 V souvislosti se zlepšenou koordinací Výbor požaduje, aby byla znovu spuštěna tzv. „iniciativa z Wicklow“ (neformální setkání ministrů pro evropské záležitosti), ale aby jí byl přidělen zvláštní a trvalý mandát na prozkoumání způsobů, jakými bude Evropa moci být lépe informována a na poskytnutí neformálního kontextu členským státům, ve kterém si bude možné udělat přehled o veřejném mínění a vyměňovat nejlepší praktiky. Na interinstitucionální úrovni Výbor požaduje, aby byl Interinstitucionální skupině přidělen podobný mandát, aby mohla v pravidelnějších a častějších intervalech projednávat otázky komunikace. Tyto mechanismy jsou obzvláště důležité z důvodů rychlého technologického rozvoje (například mobilní telefony, širokopásmová komunikace) a rychlého rozvoje nových komunikačních technik na

jejich využití.

- 4.8 Výbor zdůrazňuje své přesvědčení, že komunikace musí být trvalou problematikou a nikoli předmětem příležitostné kampaně na specifické téma.

Uznat, kde leží hlavní odpovědnost

- 4.9 Instituce Evropské unie musí chránit před špatným, i když dobře myšleným přesvědčením, že současné „přerušeni“ může být vyřešeno z centrální úrovně z „Bruselu“. Ve skutečnosti činnost evropských institucí v oblasti komunikací může být pouze doplňková. Hlavní odpovědnost leží jinde. Výsledek voleb do Evropského parlamentu a výsledky francouzského a nizozemského referenda k Ústavní smlouvě jasně ukazují, že mnoho evropských občanů se na Evropu dívá skepticky. To se především týká dopadů evropské legislativy na jejich životní a pracovní podmínky. Je na členských státech, aby vysvětlily svým občanům význam EU a potřebu specifické evropské legislativy a informovaly o výsledných dopadech na každou příslušnou národní sféru.
- 4.10 Veřejné mínění, včetně občanské společnosti, bude přesvědčeno o legitimitě a společné budoucnosti Evropské unie pouze bude-li existovat jednoznačná spolehlivost, důvěra, transparentní legislativní proces a dobře fungující právní normy. To musí být v první řadě zabezpečeno vládami členských států. Vlády musí působit jako skuteční spoluvlastníci Unie a musí se zdržet modelu „my-oni“ a neustálých dvojsmyslných řečí, které tento model obsahuje.
- 4.11 Jak ukázala role irského národního fóra o Evropě, organizace občanské společnosti někdy mohou mít rozhodující příspěvky. Je důležité zlepšit komunikaci na příslušné úrovni (místní, profesionální atd.) a poukázat na úspěchy evropské politiky a legislativního procesu v náležitém a dostupném smyslu na této úrovni. Organizace občanské společnosti jsou pro tento úkol vhodné. EHSV je tudíž odhodlán pomáhat organizacím občanské společnosti v členských státech a podporovat je, zejména prostřednictvím přemostovací funkce svých členů. Jestliže bude rovněž zahájena široká diskuse o evropském projektu a o evropských politikách, musí začít na nižších úrovních občanské společnosti v rámci členských států. Celoevropské fórum bude mít smysl pouze tehdy, jestliže bude brát v úvahu vyjádření těchto názorů, podané směrem nahoru a také dolů. Co je skutečně zapotřebí není přístup shora dolů či zdola nahoru, ale přístup zezdola dolů.
- 4.12 Toto stanovisko se záměrně zdrželo přílišné diskuse o budoucnosti Ústavní smlouvy a možnostech, které se otvírají pro Evropskou unii. Je jednoznačné, že trvalý návrat ke statu quo ante Niceské smlouvy nemůže být volbou. Rozsáhlá diskuse zamýšlená vrchními představiteli států a vlád by však možná mohla pomoci osvětlit nejlepší cestu vpřed. Výbor však s určitou obavou upozorňuje, že takováto rozsáhlá diskuse z velké části ve většině členských států chybí. Chybí-li takováto diskuse, je obtížné vidět, jak je možné dosáhnout skutečného pokroku.

v Bruselu dne 26. října 2005

předsedkyně
Evropského hospodářského a sociálního
výboru

generální tajemník
Evropského hospodářského a sociálního
výboru

Anne-Marie Sigmund

Patrick Venturini

*

* *

Poznámka: Příloha na následující straně.

Dodatek: některé konkrétní návrhy pro usnadnění diskuse

1. Pro EHSV

- 1.1 EHSV je odhodlán hrát plnou a aktivní úlohu v diskusi prostřednictvím svých členů a organizací, zejména v členských státech.
- 1.2 EHSV pozorně přezkoumá nedávno přijaté sdělení Evropské komise k „plánu D“. Výbor vítá závazek Komise k partnerství a usiluje o úzkou spolupráci nejen s Evropskou komisí, ale také s ostatními institucemi EU, členskými státy a všemi ostatními subjekty zainteresovanými do podpory diskuse.
- 1.3 V této souvislosti by chtěl Výbor povzbudit Evropskou komisi, aby lépe využívala zdrojů komunikace, které členové EHSV skutečně představují (viz níže).
- 1.4 EHSV bude aktivně podporovat spolupráci při debatě a diskusi s národními hospodářskými a sociálními radami a podobnými institucemi.
- 1.5 Členové EHSV by měli rovněž usilovat o aktivnější spolupráci s Výborem regionů, pokud jde o otázky společného zájmu.
- 1.6 EHSV prověří možnosti užší spolupráce s regionálním tiskem a médií, včetně audiovizuálních médií a specializovaného tisku.
- 1.6 EHSV bude aktivně usilovat o systematictější zapojení do práce výzkumných týmů, zejména těch, které sídlí v Bruselu.

2. Pro Evropský parlament

- 2.1 EHSV navrhuje, aby Evropský parlament v každém členském státě vytvořil pracovní vztahy s institucionálními profesionály na komunikaci, aby mohl přednést praktické návrhy vládám, pokud jde o opatření a zdroje potřebné na zahájení efektivní komunikační kampaně v členských státech. EHSV navrhuje, aby Evropský parlament vypracoval a vydal jako zelené knihy různé stávající hypotézy, týkající se tří nebo čtyř nejdiskutovanějších a nejdiskutabilnějších otázek ohledně budoucnosti Unie, a tyto otázky by po takto zahájeném procesu komunikace a diskusí měly vyústit v jednání. EHSV je připraven zapojit se do takovýchto úvah a zpřístupnit v tomto odvětví svou expertisu a nabídnout podporu svých kontaktů v členských státech, národních hospodářských a sociálních radách a podobných institucích.
- 2.2 EHSV vyzývá EP, aby plně využil ochoty Výboru působit jako partner při diskusích v členských státech a na úrovni EU.

- 2.3 Za účelem zajištění stupně soudržnosti mezi iniciativami žádá EHSV Evropský parlament a Evropskou komisi, aby zabezpečily, že iniciativy zástupců organizované občanské společnosti se těší stejné podpoře jako u zvolených členů a ostatních zástupců evropských, národních, regionálních a místních orgánů. Občanská společnost nemůže být odsunuta na vedlejší kolej.
- 2.4 EHSV navrhuje, aby Evropský parlament zvážil vyčlenění významné částky z celkového rozpočtu EU na komunikaci na místní a tematické diskuse o procesu evropské integrace, a doplnil tak zdroje národních a místních veřejných orgánů a zdroje k dispozici organizacím občanské společnosti.

3. Pro Evropskou komisi

- 3.1 EHSV schvaluje odhodlání Evropské komise navrhnout plán D diskuse, demokracie a dialogu. Brzy projedná, zda tento plán odpovídá současným výzvám. EHSV bere na vědomí rozhodnutí v rámci jeho akčního plánu z 20. července 2005 zlepšit informování o Evropě a převést významné nové zdroje na zastoupení Komise v členských státech.
- 3.2 V této souvislosti vyzývá zastoupení Evropské komise, aby uznala, že členové EHSV představují významný a v současné době nevyužitý zdroj komunikace, který by mohl a měl být zapojen do místních, regionálních a národních diskusí a činností.
- 3.3 V této souvislosti rovněž vyzývá Evropskou komisi, aby zajistila, že Výbor a jeho členové budou plně zapojeny do iniciativ, které „plán D“ stanoví poté, co bude projednán v Parlamentu a ve stanovisku Výboru. To se vztahuje zvláště na všechno, co se týká demokracie (při pořádání kulatého stolu na toto téma by měl Výbor jistě hlavní úlohu), organizování regionálních akcí centry „Europe Direct“ a všech návrhů na podporu účasti občanů v demokratickém procesu.
- 3.4 Vyzývá Evropskou komisi, aby předvíдалa některé aspekty ustanovení Ústavní smlouvy o demokratickém životě Evropské unie, a věří, že tato opatření nejen znovu ujistí evropské občany, ale učiní diskusi více demokratickou a svěží.
- 3.5 Je tedy toho názoru, že občanská společnost by už nyní mohla být konzultována, pokud jde o obsah evropského práva definujícího postupy pro provádění práva iniciativy občanů. V této souvislosti by mohl být EHSV požádán, aby předložil průzkumné stanovisko k tomuto tématu. Mohl by rovněž poskytnout podporu iniciativám občanské společnosti.
- 3.6 Ustanovení o účastnické demokracii by měla být předmětem série sdělení Evropské komise definujících uvažované konzultační postupy a roli EHSV.
- 3.7 Vyzývá Evropskou komisi, aby zvážila předložení legislativního návrhu na skutečnou komunikační politiku a tím konfrontovala „skrytou“ problematiku chybějící právní základny, která má za následek mnoho neformálních mechanismů a nevyrovnaný

přístup. Předložení takového návrhu by podle názoru Výboru samo o sobě podnítilo diskusi.

- 3.8 Zabezpečení přiměřených finančních prostředků je nezbytné pro provádění komunikační strategie, která splňuje očekávání občanů.
- 3.9 Jakmile budou potřebné zdroje dány k dispozici, média, místní a regionální orgány, politické skupiny a organizace občanské společnosti budou mít prostředky, aby působily jako informační kanál. Budou schopny tlumočit jasné vzkazy o důsledcích integračního procesu, které jsou sladěny s obavami místních posluchačů.

4. Pro všechny instituce EU

- 4.1 Evropské instituce by měly pomoci koordinovat komunikační aktivity politických skupin, místních a regionálních orgánů a organizací občanské společnosti tím, že budou podporovat výměnu osvědčených postupů v této oblasti a spojí své úsilí. EHSV by například mohl podpořit výměnu osvědčených postupů (a know-how) na evropské úrovni mezi organizacemi občanské společnosti zapojenými do komunikačních aktivit. Rovněž by mohl vytvořit opatření na zpětnou vazbu na hodnocení návrhů, kritik a doporučení na evropské úrovni předložené členy veřejnosti během diskusí organizovaných občanskou společností. EHSV je také připraven podporovat přeshraniční nebo mnohonárodní iniciativy.
- 4.2 Výbor vyzývá, aby byl Interinstitucionální informační skupině přidělen zvláštní a trvalý mandát na vytvoření přehledu o veřejném mínění a prozkoumání nejlepších praktik a měla by se scházet v pravidelných a častějších intervalech, aby bylo možné projednat otázky komunikace.

5. Pro členské státy

- 5.1 Výbor vyzývá rakouské a finské předsednictví, aby znovu zahájily tzv. „iniciativu z Wicklow“ neformálních setkání ministrů pro evropské záležitosti a projednali otázky komunikace a výzvy.
- 5.2 Výbor vyzývá Evropskou radu, aby přidělila tzv. „skupině Wicklow“ trvalý mandát a ohlašovací funkci.
- 5.3 EHSV vyzývá členské státy, aby zřídily systém nejlepších praktik a srovnávání, popřípadě i prostřednictvím „skupiny Wicklow“.
- 5.4 Výbor vyzývá členské státy, aby uznaly, že zásada účastnické demokracie by měla být uplatňována na všechny klíčové strategie EU za účelem podpory růstu, zaměstnanosti a trvale udržitelného rozvoje.

6. Pro hospodářské a sociální rady a podobné instituce

- 6.1 Národní a evropské instituce musí zabezpečit těmto iniciativám logistickou podporu. Národní hospodářské a sociální rady a podobné instituce by mohly koordinovat diskuse na národní úrovni tím, že vytvoří harmonogram událostí a spojí se s EHSV, který je bude moci vybavit dokumentací a zabezpečit jim kontakt s řečníky.
-

STANOVISKO VÝBORU REGIONŮ

CdR 250/2005 fin

CONST-032

V Bruselu dne 21. října 2005

STANOVISKO

Výboru regionů
ze dne 13. října 2005
k tématu

„Období reflexe: struktura, témata a rámec pro hodnocení diskuse o Evropské unii“

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. září 2005 konzultovat, v souladu s čl. 265 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, Výbor regionů v této věci;

s ohledem na rozhodnutí jeho předsedy ze dne 27. července 2005 jmenovat, v souladu s čl. 40 odst. 2 Jednacího řádu, **pana Franze Schausbergera**, zástupce spolkové země Salcbursko ve Výboru regionů (Rakousko/ELS), a **lorda Topa**, Krajský úřad pro Velký Londýn (Spojené království/ALDE), jako hlavní zpravodaje stanoviska v této věci;

s ohledem na Smlouvu zakládající Ústavu pro Evropu, kterou podepsali nejvyšší představitelé států a vlád dne 29. října 2004 (CIG 87/04 rev. 1, CIG 87/04 Add 1 rev. 1, CIG 87/04 Add 2 rev. 1);

s ohledem na své stanovisko ze dne 17. listopadu 2004 ke *Smlouvě zakládající Ústavu pro Evropu* (CdR 354/2003 fin¹);

s ohledem na svou zprávu ze dne 6. listopadu 2001 na téma *Proximity* (CdR 436/2000 fin)

přijal toto stanovisko na svém 61. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 12. a 13. října 2005 (jednání ze dne 13. října 2005).

*

* *

STANOVISKA A DOPORUČENÍ VÝBORU REGIONŮ

Výbor regionů:

(a) Souvislosti

1. **se domnívá**, že pro zabezpečení míru, svobody a prosperity potřebujeme politicky silnou a demokratickou Evropskou unii, pevné vedení v EU a pevnou spolupráci mezi institucemi za účelem propagace evropského projektu;
2. **vyjadřuje** obavy, že příliš dlouhé období reflexe uškodí obrazu EU, a vyzývá všechny instituce, aby pracovaly na záchraně a propagování hlubokého ideálu a projektu evropské integrace;
3. **považuje** nicméně za vhodné, aby toto období reflexe bylo využito k analýze postojů občanů členských států týkajících se Evropské unie a k upevnění základních cílů, hodnot a principů EU, jako jsou solidarita, efektivita, transparentnost a spolupráce, založených na podpoře jejích občanů;
4. v této souvislosti **připomíná** význam základních práv Unie zakotvených v chartě připojené k Ústavní smlouvě;
5. **je přesvědčen**, že Evropská unie musí brát vážně výsledky francouzského a holandského referenda a musí být zřejmé, že je bere vážně; **zastává názor**, že pokračovat v ratifikačním procesu Ústavní smlouvy a přitom nezměnit původní plán a nepodrobit se vážné reflexi na evropské úrovni by znamenalo vyslat negativní signál občanům Evropy a mohlo by to způsobit další odmítnutí v členských státech;
6. nicméně **uznává**, že důvodů pro odmítnutí je mnoho a jsou různé a v některých případech ani nesouvisejí s vlastní Smlouvou; **považuje** tedy za podstatné zaměřit úsilí především na kontext diskuse s cílem dosáhnout úspěšné dohody o finančních výhledech; **připomíná** však, že více než polovina členských států ovšem již Smlouvu ratifikovala vybraným způsobem a rozhodnutí těchto členských států musí mít stejnou platnost jako rozhodnutí těch, kteří hlasovali proti;
7. **znovu potvrzuje** svůj závazek vůči Ústavní smlouvě a pokrok, který zaručuje lepší evropskou správu prostřednictvím významného zlepšení ve fungování, jednoduchosti a transparentnosti EU ve srovnání se stávajícími smlouvami;

8. **se domnívá**, že při rozšíření diskuse o budoucnosti Evropské unie by se její instituce měly zaměřit na skutečné a potenciální praktické výhody, které přináší členství a občanství jejím občanům;
9. s cílem obnovit důvěru evropských občanů v evropský projekt **vyzývá** evropské instituce k tomu, aby:
- přijaly rozhodnutí, která jsou nevyřešená v těch oblastech, kde Unie poskytuje evropským občanům skutečnou přidanou hodnotu,
  - začaly fungovat více decentralizovaným způsobem a přitom respektovaly a podporovaly zásadu subsidiarity, jež by měla být rovněž uplatňována na regionálních úrovních,
  - aktivně demonstrovaly, že politická jednota nezničí kulturní a lingvistickou různorodost Evropy,
  - ukázaly, že Evropa poskytne svým občanům příležitost k tomu, aby rozvíjeli svou osobní a profesionální zkušenost na evropské úrovni,
  - vytvořily trvalý oboustranný dialog s občany Evropy,
  - rozvíjely kulturu zvýšené transparentnosti, zejména větším zpřístupněním způsobu práce Rady, aby bylo občanům umožněno lépe pochopit rozhodovací proces EU;
10. **požaduje** pokračování činností, které podporují zásadu subsidiarity ve všech oblastech a které využívají výhod, jaké může občanům nabídnout větší blízkost regionálních a místních institucí;
11. **vyzývá** členské státy, aby prohlubovaly integraci EU, která představuje důležitý základ budování rozšířené Unie, a současně definovaly cíle, potenciální geografická omezení a dlouhodobé cíle integračního procesu v rámci Evropské unie; přičemž členství v EU s sebou musí nést úctu k místní a regionální demokratické samosprávě v pevně stanoveném konstitučním rámci každé země;
12. **vyzývá** politiky v členských státech a na regionální a místní úrovni, aby přijali odpovědnost za své jednání v oblastech, které spadají do jejich odpovědnosti, a aby z Bruselu nedělali obětního beránka, jak je tomu častým zvykem; **zdůrazňuje**, že Evropská unie může dosáhnout úspěchu pouze tehdy, když si politikové na evropské, národní, regionální a místní úrovni odpovědně rozdělí své povinnosti a uvědomí si, jako nezbytný předpoklad pro dobrou správu, že základem úspěchu je úcta k institucím;

(b) Struktura diskuse

13. **se domnívá**, že instituce EU musí zahájit diskusi s lidmi a komunitami, které zastupují, a demonstrovat tak otevřený přístup, který byl aplikován při přípravě Smlouvy ve formě Konventu, který se skládal ze zástupců národních parlamentů, politických stran, místních a regionálních samospráv, občanské společnosti a rovněž sociálních partnerů. V této diskusi se musí občanům zdůraznit politická, hospodářská a sociální přidaná hodnota Evropské unie;
14. **se domnívá**, že ve svém postavení institucionálního zástupce místních a regionálních samospráv v Evropské unii, musí hrát aktivní úlohu v politických a institucionálních iniciativách během období reflexe vyhlášených nejvyššími představiteli států a vlád; za tímto účelem **navrhuje** „mapu“² s cílem vytvořit skutečný decentralizovaný dialog;
15. **vyzývá** místní a regionální samosprávy, aby zapojily své komunity a informovaly je o záležitostech, které je ovlivňují v rámci diskuse o budoucnosti Evropské unie, a aby lépe vysvětlovaly postupy a praktické úspěchy evropské integrace prostřednictvím regionální a místní informační politiky, protože se domnívá, že diskuse, která by proběhla pouze na evropské úrovni, by neoslovila širokou veřejnost, a proto požaduje strukturovanou diskusi s nadnárodními prvky, která proběhne na národní, regionální a místní úrovni, zapojí své členy a bude mít podporu institucí EU;
16. **potvrzuje** dále charakteristiku postupu „zdola nahoru“, který je VR vlastní, a **zavazuje se** prostřednictvím svých členů vyhledávat a přijímat žádosti místních úřadů, pokud jde o politiky a instituce Společenství, a předat jejich význam, i pokud jde o politickou analýzu a inovační návrhy, evropským institucím;
17. **doporučuje**, aby komunikace nebyla omezena na jednorázové kampaně a nesoustředila se na detaily institucionální činnosti; proto **naléhá** na Unii, aby se zaměřila na sdělování informací, jež mají přímý praktický užitek pro občany a jež jim umožňují využít výhody a příležitosti, které jim EU poskytuje;
18. **vyzývá** evropské instituce, členské státy a regionální a místní orgány, aby vytvořily nové a kreativní způsoby interakce s občany na nejnižší úrovni a pro diskusi využívaly moderních elektronických médií (např. „Evropa poslouchá“ v Rakousku a „Národní fórum o Evropě“ v Irsku) a aby zajistily, že bude sdělení dostupné v rodném jazyce občana a nikoli pouze ve vybraných jazycích EU; dále je na institucích a na členských státech, aby přijali opatření k vyvrácení fakticky nepřesných prohlášení o Evropské unii, se kterými se občané mohou setkat zejména v médiích;
19. v této souvislosti **uznává** zásadní úlohu místních a regionálních médií, a zejména místního tisku, v neposlední řadě také proto, že mohou s občany komunikovat v laických termínech a jejich místním jazyce;

(c) Témata reflexe

Obecný rámeček

20. **má za to**, že ustanovení Ústavní smlouvy v oblasti upevnování územního rozměru

Unie a institucionálního zastoupení místních a regionálních orgánů prostřednictvím VR představují důležitý a pozitivní vývoj;

21. **vyzývá** instituce EU, aby pomohly při rozvoji skutečné „kultury subsidiarity“ v Unii, jejích členských státech, regionálních a místních orgánech a aby bezodkladně uplatňovaly principy subsidiarity a proporcionality, které stanoví Ústavní smlouva jako jednoduchý a účinný způsob, jak ukázat občanům, že Unie bude jednat pouze v případě, že bude zřejmá přidaná hodnota a v souladu se svým principem zlepšení tvorby právních předpisů;
22. **požaduje** uplatňování konceptu „proximity“ při provádění evropských politik a právních předpisů, což by bylo viditelným znamením vůle k zavádění postupů, jejichž cílem je zvýšit transparentnost, jako okamžité reakce na obavy občanů; v tomto kontextu by zavedení nového právního nástroje, který usnadní meziregionální a přeshraniční spolupráci, včetně hospodářské a sociální spolupráce, mohlo být považováno například za jasný signál k tomu, že Evropa bude blíže svým občanům;
23. **zdůrazňuje**, že i když by bylo žádoucí, aby měly tyto prvky místo ve Smlouvě, je možné okamžitě začlenit mnoho akcí a závazků plynoucích z těchto ustanovení do činnosti Společenství, jako například rozšíření analýz dopadu také na finanční a administrativní dopad nových právních předpisů EU o místních a regionálních orgánech;
24. zejména **vítá** následující body Smlouvy jako články o řádné správě a přeje si, aby byla v období reflexe věnována pozornost jejich ochraně a provádění:
  - uznání úlohy místních a regionálních orgánů ve správě EU,
  - lepší konzultace před zveřejněním legislativních návrhů,
  - přihlídnutí k finančnímu a administrativnímu břemenu místních a regionálních orgánů,
  - širší definice subsidiarity, která bude zahrnovat místní a regionální samosprávu,
  - uznání kulturní a jazykové různorodosti jako zdroje bohatství, které by mělo být ochraňováno, spolu se základním prvkem spolupráce a integrace,
  - posílení role Výboru regionů, zejména zavedení práva na odvolání se k Evropskému soudnímu dvoru v souvislosti s jeho vlastními právy a porušením principu subsidiarity,
  - odkaz na reprezentativní sdružení (např. místních a regionálních samospráv);

Aktuální témata k diskusi

25. **se domnívá**, že je velmi důležité, aby EU měla odpovídající úroveň zdrojů a mohla tak

plnit zadané úkoly; připomíná, že v současné době podporuje návrhy Evropské komise týkající se finančního výhledu 2007-2013;

26. **se domnívá**, že nyní je ten správný čas k tomu, abychom začali uvažovat o základu pro financování rozpočtu EU z dlouhodobého hlediska a aby byla posílena demokratická kontrola rozpočtu prostřednictvím Evropského parlamentu;
27. **připomíná** členským státům, že politika soudržnosti je oblast, kde EU poskytuje skutečnou přidanou hodnotu, jejíž viditelnost umožňuje občanům každodenně oceňovat praktickou a pozitivní práci EU a jež představuje základ evropské solidarity, a tím odlišuje evropský sociální model od jiných příkladů přeshraniční integrace;
28. **znovu zdůrazňuje** svou podporu Partnerství pro růst a zaměstnanost (Lisabonská strategie) jako vyrovnanému přístupu k hospodářským cílům, udržitelnému rozvoji, modernizaci a pokroku evropského sociálního modelu;
29. **věří**, že posílení konkurenceschopnosti EU vyžaduje také pomoc občanům Evropy, aby rozvinuli svůj talent a kreativitu za hranice svých států. Dále věří, že hodnota kulturně rozmanité Unie se stane pro Evropany mnohem reálnější, když začnou prožívat život v evropském kontextu. Proto, aby posílil konkurenceschopnost a spojil občany s evropskými projekty, **zdůrazňuje** potřebu, aby EU nadále usnadňovala volný pohyb lidí a podporovala větší mobilitu uvnitř Unie;
30. **podporuje** strategii EU týkající se udržitelného rozvoje a zdůrazňuje zvláště skutečnost, že akce a financování Společenství na podporu zlepšení životního prostředí by měly mít silný vliv na národní, regionální a místní úrovni;
31. **připomíná** jedinečnou povahu evropského občanství jako prvku identity, který nenahrazuje národní občanství;
32. **požaduje** mnohem větší investice do vzdělávání (včetně příležitostí k celoživotnímu učení pro všechny občany), výzkumu a inovace na evropské a národní úrovni jako nejlepšího prostředku k vytvoření více a lepších pracovních míst pro evropské občany a k posílení konkurenceschopnosti Evropy v celosvětové ekonomice;
33. **je přesvědčen**, že pro lepší objasnění Evropy a jejích politik by měly národní, regionální a místní orgány vyvinout úsilí v oblasti vzdělávání, například prostřednictvím zavedení zvláštních kurzů ve školách, evropského rozměru do školních osnov, mimoškolního vzdělávání a školení pro učitele;
34. **je dále přesvědčen**, že je nezbytné rozšiřovat pozitivní evropskou kulturu mezi veřejnými místními a regionálními úředníky, kteří jsou v každodenní práci konfrontováni s normami;

(d) Hodnocení

35. **vyzývá** instituce EU a členské státy, aby naslouchaly občanům a mohly tak zhodnotit

výsledky diskuse během období reflexe;

36. **je si vědom** skutečnosti, že se během období reflexe bude diskutovat o různých scénářích, nicméně **je proti** tomu, abychom se vzdali Ústavní smlouvy ve prospěch Niceské smlouvy, a **požaduje** zaujmout konsensuální přístup vůči ratifikaci do roku 2009;
37. **si přeje** aktivně se účastnit obnoveného ústavního procesu a **nabízí** Evropskému parlamentu podporu v jeho úsilí o zabezpečení úspěšného výsledku.

V Bruselu dne 13. října 2005

předseda
Výboru regionů

generální tajemník
Výboru regionů

Peter STRAUB

Gerhard STAHL

*

* *

PŘÍLOHA

Návrh „mapy“ VR ve prospěch decentralizované diskuse v průběhu období reflexe

Základní charakteristiky

- Období reflexe by mělo tvořit aktivní a dynamickou fázi dialogu, v průběhu které budou evropské instituce působit na svém území, aby podporovaly strukturovanou, decentralizovanou a kvalitní diskusi o Evropě a zabývaly se tématy, která jsou pro občany nejrelevantnější.
- Diskuse by se měla zaměřit spíše na vládnutí než na mechanismus procesu ratifikace a měla by být založená na konceptu blízkosti a vedená v evropských městech a regionech, nikoli v Bruselu, a předmětem diskuse by měl být spíše účel a přidaná hodnota EU, její základní hodnoty a politiky než Ústavní smlouva.
- Výkonné orgány a místní a regionální shromáždění by měly být proaktivně institucionálně zapojeny a měly by se plně účastnit diskuse o budoucnosti Unie a zároveň nést odpovědnost vůči občanům.
- Některá témata, která mohou být předložena k diskusi: úloha a význam základních práv, které byly zakotveny v chartě připojené k Ústavní smlouvě, evropský sociální model, solidarita, subsidiarita a proporcionalita, jednotný trh, konkurenceschopnost, růst

zaměstnanosti, životní prostředí, trvale udržitelný rozvoj, energetická politika, služby a jejich financování, hospodářské aspekty hospodářské a měnové unie, výzvy globalizace pro malé a střední podniky, práva a svobody, pocit sounáležitosti s evropským občanstvím, prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, rozšíření versus užší integrace či politika vzdělání, výzkumu a inovací. V každém případě je vhodné, aby byla pokrytá témata upravena podle konkrétních situací určených na místní a regionální úrovni.

- VR by rád hrál proaktivní roli v partnerství s Evropským parlamentem; evropští poslanci a místní a regionální zástupci budou muset zmobilizovat síly a přispět k politické a demokratické diskusi v průběhu období reflexe.
- Za účelem efektivního a vhodného provádění navrhovaných opatření by VR rád získal navýšení finančních prostředků, kterými disponuje, anebo rovnou možnost využívat novou rozpočtovou položku od roku 2006.

Opatření plánovaná na období 2006-2009

- Současné vytvoření „platformy pro Evropu“ ve všech členských státech koncipované jako otevřený prostor pro informace a diskusi o Evropě, jejích hodnotách, cílech a hranicích:
  - 1. fáze (říjen 2005 – březen 2006): zřízení regionálních výborů složených z „velvyslanců“ místních a regionálních orgánů zastupujících síť svých členů, politické strany, regionální parlamenty a členy národních shromáždění, místní a regionální média, občanskou společnost či sociální subjekty a oblast vzdělávání, aby bylo možné zvýšit povědomí občanů, zejména mládeže, a zhodnotit evropské politiky.
  - 2. fáze (od ledna 2006 – červen 2009): organizování politických setkání v městech a regionech Evropy s účastí členů VR a Evropského parlamentu k projednání určených problémů:
    - stanovení cílových skupin: místní a regionální správa, novináři, učitelé, mládež atd.,
    - ve spolupráci s Evropským parlamentem a s pomocí médií určit problémy považované za zvláště významné pro občany při vyslechnutí si problémů a obav občanů na veřejných schůzích,
    - příprava souhrnu komunikačních nástrojů k použití členy VR,
    - komunikace s místními a národními médii,
    - využití informačních diskusních platforem a vytvoření virtuálních regionálních for,
    - vydávání informačních dokumentů.
  - 3. fáze (od ledna 2007): hodnocení a upevňování výsledků diskuse v městech a regionech Evropy.

- Organizování každoročních setkání s místními a regionálními médii v Bruselu prostřednictvím VR ve spolupráci s ostatními evropskými institucemi a s finanční podporou ze strany Evropské komise. První setkání se předpokládá v roce 2006.
- Ve spolupráci se zastupitelskými místními a regionálními úřady v Bruselu a tiskovým a komunikačním oddělením VR vypracovat studii o informačních činnostech a vazbách s místními a regionálními médii. Toto téma by se mohlo stát centrálním tématem Dní otevřených dveří 2006.
- Vypracování brožury zaměřené na přidanou hodnotu akcí Společenství a její význam pro evropské občany, přičemž tato brožura by měla distribuována v širokém měřítku a předložena členy VR. Jednalo by se o publikaci s novým, pedagogickým, dobře čitelným a srozumitelným konceptem s cílem vzbudit zájem občanů.
- Spuštění strategie zaměřené na uvědomění si evropského občanství, určené zejména pro mladé lidi, kteří jsou evropskými občany budoucnosti a kteří budou poprvé volit v roce 2009.

POSTUP

Název	Období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii				
Číslo postupu	2005/2146(INI)				
Základ v jednacím řádu	článek 45				
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	AFCO 7.7.2005				
Výbory požádané o stanovisko Datum oznámení na zasedání	všechny 7.7.2005				
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	DEVE 30.8.2005	INTA 12.9.2005	BUDG 15.11.2005	CONT 3.10.2005	ECON 28.9.2005
	EMPL 7.9.2005	ENVI 15.9.2005	IMCO 4.10.2005	TRAN 12.9.2005	PECH 29.8.2005
	PETI 11.10.2005				
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání					
Návrh(y) usnesení začleněný(é) do zprávy					
Zpravodajové Datum jmenování	Andrew Duff 13.7.2005		Johannes Voggenhuber		
Předchozí zpravodaj(ové)					
Projednáni ve výboru	13.7.2005 24.10.2005	15.9.2005 17.11.2005	3.10.2005 23.11.2005	4.10.2005 24.11.2005	13.10.2005 29.11.2005
Datum přijetí	15.12.2005				
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 22		proti: 2		
	zdrželi se: 1				
Členové přítomní při závěrečném hlasování	James Hugh Allister, Jens-Peter Bonde, Carlos Carnero González, Richard Corbett, Panayiotis Demetriou, Andrew Duff, Maria da Assunção Esteves, Genowefa Grabowska, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Borut Pahor, Rihards Pīks, Marie-Line Reynaud, Sérgio Sousa Pinto, Alexander Stubb, Riccardo Ventre, Johannes Voggenhuber				
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Pervenche Berès, Jean-Louis Bourlanges, Elmar Brok, Klaus Hänsch, Alain Lamassoure, Raimon Obiols i Germà, Gérard Onesta, Reinhard Rack, György Schöpflin, Jacques Toubon				
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	Sophia in 't Veld, Thomas Wise				
Datum předložení – A6	16.12.2005		A6-0414/2005		